

SAMUEL BECKETT¹

Godot-ra várva

Tragikomédia két felvonásban

SZEREPLŐK

ESTRAGON

VLADIMIR

LUCKY

POZZO

FIÚ

ELSŐ FELVONÁS

Dűlőlát. Fa. Este

*Estragon kis kőhalmon ülve cipőjét próbálja lehúzni. Két kézzel ráncigálja, szuszog.
Kifulladás, feladja, pihen, újra nekiveselkedik. Megint, mint előbb*

Vladimir jön

ESTRAGON (*éppen megint feladta*) Nincs mit tenni.

VLADIMIR (*széles terpeszben, merev térdel, kicsiket lépve közeledik*) Erre a meggyőződésre jutok lassan én is. Egy életen át kapálóztam ellene, lásd be, Vladimir, hajtogattam magamban, még nem próbáltál meg mindent. És küszködtem tovább. (*Elmélázik, a küszködésre gondol. Odafordul Estragonhoz*) Tessék, megint itt vagy.

¹ A dráma szövegében Baudelaire: *L'invitation au Voyage* (*Útrahívás*) és Verlaine: *Le ciel est par-dessus le toit* (*Hogy ragyog a tető felett*) című versének szavait Szabó Lőrinc, Shelley: *To the Moon* (*A hold*) című versének részleteit Kosztolányi Dezső műfordításának felhasználásával fordítottam.

A Shakespeare-idézettörödékek és utalások (*Hamlet*, *Macbeth*, *Vízkereszt*, *A vihar*) visszaadásához Arany János, Szász Károly, Radnóti Miklós, Rónay György fordítását kölcsönöztem.

A Hérakleitosz, Theokritosz, Rousseau, Calderón, Schumann, Yeats, Proust, Malraux műveire vonatkozó utalások, torzított idézetek közismert magyar megfelelőik módosított változatával szerepelnek. (A ford.)

ESTRAGON Csakugyan?

VLADIMIR Örülök, hogy visszajöttél. Kezdtém azt hinni, itt hagytál örökre.

ESTRAGON Én is.

VLADIMIR Együtt megint, végre. Meg kellene ünnepelni. De hogyan? *(Megfontolja)*

Állj fel, öleljelek meg!

ESTRAGON *(ingerülten)* Ne most. Ne most.

VLADIMIR *(megbántódva, hidegen)* Szabad tudakolnom, hol töltötte méltóságod az éjszakát?

ESTRAGON Egy gödörben.

VLADIMIR *(csodálkozva)* Gödörben! Hol?

ESTRAGON *(kézmozdulat nélkül)* Amott.

VLADIMIR És nem vertek meg?

ESTRAGON Nem vertek meg? Dehogynem.

VLADIMIR A szokásos banda?

ESTRAGON A szokásos? Mit tudom én.

VLADIMIR Ha visszagondolok... hány esztendőn át... de nélkülem... mire mentél volna? *(Határozottan)* Egy csontkupac maradt volna belőled mostanára, annyi szent.

ESTRAGON Hát aztán?

VLADIMIR *(komoran)* Sok ez egy embernek. *(Szünet. Felvidulva)* Másrészt meg mi értelme lenne pont most veszíteni el a hitünket, kérdem én. Évmilliókkal ezelőtt kellett volna gondolkodnunk rajta, a kilencvenes években.

ESTRAGON Jaj, hagyd abba a szövegelést, segíts inkább lehúzni ezt a rohadt lábbelit.

VLADIMIR Kéz a kézben, le az Eiffel-torony tetejéről, a legelsők között! Akkoriban még szalonképesek voltunk. Most már hiába, késő. Föl se eresztenének. *(Estragon a cipőjét ráncigálja)* Mit csinálsz?

ESTRAGON Húsom lefele a cipőmet. Veled még sose fordult elő?

VLADIMIR Hányszor mondtam már, hogy a cipőt minden este le kell húzni. Mért nem hallgatsz rám?

ESTRAGON *(elhaló hangon)* Segítsél már!

VLADIMIR Fáj?

ESTRAGON Hogy fáj-e? Azt kérdi, fáj-e!

VLADIMIR *(dühösen)* Másnak nem lehet baja, csak neked? Én nem számítok?

Kíváncsi vagyok, mit szólnál, ha te is úgy járnál, ahogy én.

ESTRAGON Fáj?

VLADIMIR Hogy fáj-e? Azt kérdi, fáj-e!

ESTRAGON *(odamutat)* Attól még begombolhatnád.

VLADIMIR *(lehajol)* Igaz. *(Begombolja a sliccét)* Sose hanyagoljuk az élet apró dolgait!

ESTRAGON Csakhogy te mindig a végpercig halogatod.

VLADIMIR *(elgondolkodva)* A végpercig... *(Tűnődik)* Az halogatott reménység betegé teszi az izét, ki is mondta ezt?

ESTRAGON Miért nem segítesz?

VLADIMIR Néha meg úgy vagyok vele, hogy mindenképp bekövetkezik. Ilyenkor

furcsa érzés vesz rajtam erőt. *(Kalapját leveszi, belekémlel, körbetapogatja*

a belsejét, karimájánál fogva megrázza, fejére teszi) Hogy is mondjam.

Egyfelől megkönnyebbülök, másfelől... *(Keresi a megfelelő szót)*... elborzadok.

(Nyomatékkal) EL-BOR-ZA-DOK. *(Megint leveszi a kalapját, belekémlel)*

Vicces. *(Megütögeti a kalap tetejét, mintha valamit ki akarna rázni belőle,*

megint belenéz, megint a fejére teszi) Nincs mit tenni. *(Estragonnak hatalmas*

erőfeszítések árán sikerül lehúznia a cipőjét. Belekémlel, körbetapogatja a belsejét,

szárával lefelé fordítja, megrázza, keresi szemével a földön, hogy hullott-e ki belőle valami, nem talál semmit, megint körbetapogatja a belsejét, vakon maga elé bámul) Na?

ESTRAGON Semmi.

VLADIMIR Mutasd.

ESTRAGON Nincs rajta mit mutatni.

VLADIMIR Próbáld megint felhúzni.

ESTRAGON *(lábát vizsgálgatva)* Kicsit kiszellőztetem.

VLADIMIR Ecce homo! Lábbelijét bántja, noha lába bűdös. *(Kalapját megint leveszi, belekémlél, körbetapogatja a belsejét, karimájánál fogva megrázza, megütögeti a tetejét, belefúj, fejére teszi)* Kezd az idegeimre menni. *(Csend. Vladimir a gondolataiba mélyed, Estragon a lábujjait tornáztatja)* A két latorból az egyik üdvözült. *(Szünet)* Elfogadható százalék. *(Szünet)* Gogo...

ESTRAGON Mi van?

VLADIMIR Tarthatnánk bűnbánatot.

ESTRAGON És mit bánjunk meg?

VLADIMIR Hát... *(Megfontolja)* A részletekbe nem föltétlenül kéne belemenni.

ESTRAGON Hogy megszülettünk?

Vladimir jóízű nevetésben tör ki, de azon nyomban abba is hagyja, kezét ágyékára szorítja, ábrázata eltorzul

VLADIMIR Az ember már nevetni se merhet.

ESTRAGON Ettől is meg van fosztva.

VLADIMIR Csak mosolyoghat... *(Hirtelen fülig érő vigyorra húzza a száját, tartja egy ideig, majd ugyanolyan hirtelen lehervasztja arcáról a mosolyt)*... de az nem ugyanaz. Nincs mit tenni. *(Szünet)* Gogo...

ESTRAGON *(ingerülten)* Mi az?

VLADIMIR Olvastad a Bibliát?

ESTRAGON A Bibliát?... *(Megfontolja)* Biztosan belelapoztam.

VLADIMIR Emlékszel az evangéliumokra?

ESTRAGON A Szentföld térképeire emlékszem. Színesek voltak, szépek. A Holt-tenger világoskék volt. Már a látványától is megszomjaztam. Na, ide megyünk majd, mondogattam, ide megyünk majd nászútra. Majd úszkálunk. Meg boldogok leszünk.

VLADIMIR Egy költő veszett el benned.

ESTRAGON Voltam én költő. *(A rongyaira mutat)* Nem látszik rajtam?

Csend

VLADIMIR Hol is tartottam? Hogy van a lábad?

ESTRAGON Szemmel láthatóan puffadt.

VLADIMIR Ja, igen, a két lator. A történetre emlékszel?

ESTRAGON Nem.

VLADIMIR Elmondjam?

ESTRAGON Ne.

VLADIMIR Telik az idő azzal is. *(Szünet)* Van két lator, keresztre feszítik őket a Megváltónkkal. Az egyik...

ESTRAGON A kicsodánkkal?

VLADIMIR Megváltónkkal. A két latrot. Az egyik állítólag megmenekült, a másik viszont... *(A megváltás ellentétpárját keresi)*... elkárhozott.

ESTRAGON Megmenekült a mitől?
VLADIMIR A pokoltól.
ESTRAGON Na, én megyek.

Nem mozdul

VLADIMIR Viszont... *(Szünet)* ...hogy lehet az – nem untatlak, remélem –, hogy lehet az, hogy a négy evangélistából összesen egy mondja csak, hogy az egyik lator üdvözült. Mind a négyen ott voltak a tetthelyen – vagy a környékén –, de csak egy beszél üdvözült latorról. *(Szünet)* Gogo, egyszer-egyszer azért vissza kellene ütni a labdát, nem?

ESTRAGON *(eltűzött lelkesedéssel)* Szerfölött érdekfeszítőnek találok, valóban.
VLADIMIR Összesen egy, négyőjükből. A fennmaradó háromból kettő egyáltalán nem említ semmiféle latrot, a harmadik meg azt mondja, hogy mind a ketten szidalmazták.

ESTRAGON Kit?

VLADIMIR Micsoda?

ESTRAGON Miről van szó? Kit szidalmaztak?

VLADIMIR A Megváltót.

ESTRAGON Miért?

VLADIMIR Mert nem akarta megmenteni őket.

ESTRAGON A pokoltól?

VLADIMIR Higagyú. A haláltól.

ESTRAGON Azt hittem, a pokoltól mondtad.

VLADIMIR A haláltól, a haláltól.

ESTRAGON Hát aztán?

VLADIMIR Ezek szerint mind a ketten elkárhoztak.

ESTRAGON Miért ne?

VLADIMIR Mert a négyből az egyik azt mondja, hogy a kettőből az egyik üdvözült. azért.

ESTRAGON Hát aztán. Nem egyezik a véleményük, annyi.

VLADIMIR De mind a négy ott volt. És csak egy beszél üdvözült latorról. Miért van, hogy neki hisznek inkább és nem a többinek?

ESTRAGON Ki hisz neki inkább?

VLADIMIR Az emberek. Csak ezt az egy változatot ismerik.

ESTRAGON Az ember a legbutább a majmok közt. *(Kínlódvá feláll, kisántikál egészen bal szélre, megáll, szeme fölé tartott tenyérrel a távolba mered, megfordul, átmegy egészen jobb szélre, a távolba mered. Vladimir nézi, majd odamegy a cipőhöz, az egyiket felemeli, belepillant, de hirtelen vissza is ejti)*

VLADIMIR Pfü!

Köp. Estragon bemegy középre, megáll háttal a közönségnek

ESTRAGON Varázslatos hely. *(Megfordul, előrejön, megáll a közönséggel szemben)*
Lélegzetelállító látvány. *(Vladimirhoz fordul)* Na, menjünk.

VLADIMIR Nem lehet.

ESTRAGON Miért nem?

VLADIMIR Godot-ra várunk.

ESTRAGON *(csüggedten)* Á! *(Szünet)* Biztosan ide volt?

VLADIMIR Mi?

ESTRAGON Megbeszélve, hogy várjuk.

VLADIMIR A fánál mondta. *(Nézik a fát)* Látsz itt más fát?
 ESTRAGON Milyen fa ez?
 VLADIMIR Nem tudom. Szomorúfűz.
 ESTRAGON Miért nincs lombja?
 VLADIMIR Kiszáradt.
 ESTRAGON Elapadtak a könnyei.
 VLADIMIR Vagy nem olyan az évszak.
 ESTRAGON Inkább bokornak nézem.
 VLADIMIR Cserjének.
 ESTRAGON Bokornak.
 VLADIMIR Cserjének... Mire célozatsz? Hogy nem jó helyen járunk?
 ESTRAGON Már itt kéne lennie.
 VLADIMIR Nem mondta biztosra, hogy jön.
 ESTRAGON Mi van, ha mégse jön?
 VLADIMIR Visszajövünk holnap.
 ESTRAGON Meg holnapután.
 VLADIMIR Valószínűleg.
 ESTRAGON Meg az után is.
 VLADIMIR Az a lényeg, hogy...
 ESTRAGON Addig, amíg el nem jön.
 VLADIMIR Kegyetlen vagy.
 ESTRAGON Itt vártunk tegnap is.
 VLADIMIR Dehogy, ebben nagyon tévedsz.
 ESTRAGON Akkor mit csináltunk tegnap?
 VLADIMIR Mit csináltunk tegnap?
 ESTRAGON Mit.
 VLADIMIR Hát... *(dühösen)* Melletted mindig elbizonytalanodik az ember
 ESTRAGON Szerény véleményem szerint tegnap itt voltunk.
 VLADIMIR *(körbejárhatja tekintetét)* Ráismersz?
 ESTRAGON Nem azt mondtam.
 VLADIMIR Hanem?
 ESTRAGON Mindegy.
 VLADIMIR Akkor is... ez a fa... *(a nézőtér felé fordul)* ...ez a posvány.
 ESTRAGON Egész biztosan ma estére volt?
 VLADIMIR Mi?
 ESTRAGON Megbeszélve. Hogy várjuk.
 VLADIMIR Szombatot mondott. *(Szünet)* Azt hiszem.
 ESTRAGON Azt hiszed...
 VLADIMIR Biztosan feljegyeztem valahova. *(Kotorászik a zsebében, ami tömve van mindenféle kacattal)*
 ESTRAGON *(nagyon alattomosan)* De melyik szombatot mondta? És ma szombat van? Netalán vasárnap? *(Szünet)* Vagy hétfő? *(Szünet)* Vagy péntek?
 VLADIMIR *(eszévesen kapkodja a tekintetét, mintha a tájba lenne írva, milyen nap van)* Nem! Az lehetetlen!
 ESTRAGON Vagy csütörtök?
 VLADIMIR Mit csináljunk?
 ESTRAGON Ha tegnap idejött hiába, mi meg nem voltunk itt, biztosra veheted, hogy ma nem jön el.
 VLADIMIR Most mondtad, hogy tegnap itt voltunk.
 ESTRAGON Én is tévedhetek. *(Szünet)* Függeszük fel a társalgást egy időre, ha nincs ellenedre.

VLADIMIR *(erőltlenül)* Jó. *(Estragon leül a halomra. Vladimir izgatottan ide-oda járkal, meg-megtorpan, és a távolba bámul. Estragon elalszik. Vladimir végül megáll Estragon előtt)* Gogo... Gogo... GOGO! *(Estragon felriad)*

ESTRAGON *(ráeszmélve szörnyű helyzetére)* Elaludtam. *(Kétségbeesetten)* Miért nem hagysz soha aludni?

VLADIMIR Egyedül éreztem magam.

ESTRAGON Álmodtam.

VLADIMIR Ne mondd el!

ESTRAGON Azt álmodtam, hogy...

VLADIMIR El ne mondd!!

ESTRAGON *(a világgegyetem irányába mutat)* Mert neked épp elegendő ez is, ami itt van? *(Csend)* Nem szép tőled, Didi. Kinek meséljem el a magam lidércnyomásait, ha nem neked?

VLADIMIR Fojtsd magadba. Tudod, hogy nem bírom elviselni.

ESTRAGON *(hidegen)* El-eljátszom a gondolattal, nem járnánk-e jobban, ha útjaink elválnának.

VLADIMIR Nem jutnál messzire.

ESTRAGON Rossz lenne, nagyon rossz. *(Szünet)* Ugye, Didi, hogy nagyon rossz lenne? *(Szünet)* Gondolj csak az út szépségeire. *(Szünet)* Meg a jó társaságra. *(Szünet. Kedveskedve)* Ugye, Didi?

VLADIMIR Abbahagyhatod nyugodtan.

ESTRAGON *(gyönyörködve)* Nyu-god-tan... New goat town... Az angol így ejtené: Njú-góut-táun. *(Szünet)* Azt ismered, mikor az angol bemegy a kupiba?

VLADIMIR Ismerem.

ESTRAGON Akkor mondd el!

VLADIMIR Jaj, hagyd már abba.

ESTRAGON Egyszer egy angol, miután kicsit többet ivott a kelleténél, beállít a kuplerájba. Kérdi tőle a madám, szokét, feketét, vagy vöröset akar. Folytasd.

VLADIMIR Hagyd abba!!

Vladimir sietősen el. Estragon fölkel és egészen a játéktér széléig követi. Olyan mozdulatokat tesz, mint az öklüfóknak drukkoló nézők. Jön Vladimir. Súrolja Estragont, mikor elhalad mellette, leszeggett fejjel átvág a színen. Estragon tesz egy lépést feléje, megáll

ESTRAGON *(szelíden)* Beszélni akartál velem? *(Csend. Estragon egy lépéssel közelebb lép)* Akartál valamit mondani? *(Csend. Megint egy lépés előre)* Didi...

VLADIMIR *(meg sem fordul)* Semmit se akarok mondani.

ESTRAGON *(egy lépés előre)* Dühös vagy? *(Csend. Egy lépés előre)* Ne haragudj. *(Csend. Egy lépés előre. Kezét Vladimir vállára teszi)* Na, Didi! *(Csend)* Add a kezed! *(Vladimir félíg odafordul)* Ölelj meg! *(Vladimir teste megfeszül)* Mit makacskodsz? *(Vladimir felenged. Összeölelkeznek. Estragon visszahököl)* Bűzlesz a fokhagymától.

VLADIMIR Kell a vesém miatt. *(Csend. Estragon figyelmesen nézegeti a fát)* Most mit csinálunk?

ESTRAGON Várunk.

VLADIMIR Jó, de várás közben?

ESTRAGON Mi lenne, ha felkötnénk magunkat?

VLADIMIR Hm! Felettből kielégítő merevedést produkálnánk.

ESTRAGON *(nagyon izgatottan)* Merevedést?

VLADIMIR És a többi. Ahova ez a mag hull, ott mandragóra nő. Ezért sikolt a mandragóragyökér, ha kihúzzák a földből. Nem tudtad?
 ESTRAGON Akasszuk fel magunkat, most rögtön!
 VLADIMIR Az ágra? *(Mennek a fa felé)* Nincs hozzá bizodalmam.
 ESTRAGON Próba – szerencse.
 VLADIMIR Kezdd te.
 ESTRAGON Csak utánad.
 VLADIMIR Nem, nem, előbb te.
 ESTRAGON Miért én?
 VLADIMIR Mert te vagy a könnyebb.
 ESTRAGON Épp ez az!
 VLADIMIR Nem értem.
 ESTRAGON Használd az eszedet. Világos?

Vladimir használja az eszt

VLADIMIR *(végül)* Nem világos.
 ESTRAGON A helyzet a következő. *(Elgondolkodik)* Az ág... a faág... *(Dühösen)* Miért van fej a nyakadon, ha nem használod?
 VLADIMIR Te vagy minden reményem.
 ESTRAGON *(erőlködve)* Gogo könnyű – az ág elbírja – Gogo meghal. Didi nehéz – az ág nem bírja – Didi egyedül marad. Ám ha...
 VLADIMIR Én erre nem is gondoltam!
 ESTRAGON Ha téged megtart, nincs mitől tartani.
 VLADIMIR De nehezebb vagyok-e, mint te?
 ESTRAGON Te mondtad. Én honnan tudnám? Egyenlők az esélyek. Vagy majdnem.
 VLADIMIR Akkor? Mit csinálunk?
 ESTRAGON Most csináljuk azt, hogy nem csinálunk semmit. Az biztonságosabb.
 VLADIMIR Várjuk ki, mit mond.
 ESTRAGON Ki mond mit?
 VLADIMIR Godot.
 ESTRAGON Jó ötlet.
 VLADIMIR Várjuk ki, míg pontosan tudjuk, hányadán állunk.
 ESTRAGON Másfelől viszont jobb lenne addig ütni a vasat, amíg meleg.
 VLADIMIR Kíváncsi vagyok, milyen ajánlattal áll elő. Aztán vagy élünk a lehetőséggel, vagy nem élünk.
 ESTRAGON Mivel is fordultunk hozzá?
 VLADIMIR Nem voltál ott?
 ESTRAGON Biztos nem figyeltem.
 VLADIMIR Ja?... Nem is volt határozott kérés.
 ESTRAGON Csak valami imaszerűség?
 VLADIMIR Pontosan.
 ESTRAGON Tétova könyörgés?
 VLADIMIR Szó szerint.
 ESTRAGON És mit válaszolt?
 VLADIMIR Hogy majd meglátja.
 ESTRAGON Hogy nem ígérhet előre semmit.
 VLADIMIR Hogy át kell még gondolnia.
 ESTRAGON Otthon, nyugodtan.
 VLADIMIR Meghányni-vetni a családdal.
 ESTRAGON A barátaival.

VLADIMIR Az ügynökeivel.
ESTRAGON Az üzlettársaival.
VLADIMIR Megnézni a könyvelését.
ESTRAGON A folyószámláját.
VLADIMIR Mielőtt döntene.
ESTRAGON Ez természetes.
VLADIMIR Hát nem?
ESTRAGON Szerintem.
VLADIMIR Szerintem is.

Csend

ESTRAGON (*nyugtalanul*) És mi?
VLADIMIR Mi az, hogy mi?
ESTRAGON Mondom: „És mi”.
VLADIMIR Ezt most nem értem.
ESTRAGON Hogy jövünk mi ide?
VLADIMIR Hogyhogy hogy jövünk?
ESTRAGON Nem muszáj kapásból válaszolnod.
VLADIMIR Hogy hogy jövünk? Négykézláb, térden csúsza.
ESTRAGON Ilyen rosszul állunk?
VLADIMIR Excellenciád talán érvényesíteni óhajtja az előjogait?
ESTRAGON Nincsenek többé jogaink?

Vladimir félbehagyott nevetése, mint az előbb, csak mosoly nélkül

VLADIMIR Ezen jót nevettem volna, ha nem lennék eltiltva.
ESTRAGON Elvesztettük a jogainkat?
VLADIMIR (*határozottan*) Túladtunk rajtuk!

Csend. Állnak mozdulatlanul, lecsüngő kézzel, lehorgasztott fejjel, megroggyant térddel

ESTRAGON (*erőtlenül*) De nem köteleztük el magunkat? (*Szünet*) Nem vagyunk...
VLADIMIR Hallgasd csak!

Groteszk pózba dermedve hallgatóznak

ESTRAGON Nem hallok semmit.
VLADIMIR Csissss! (*Hallgatóznak. Estragon elveszíti egyensúlyát, majdnem elvágódik. Elkapja Vladimir karját, aki ettől megtántorodik. Összecsimpaszkodva hallgatóznak tovább*) Én se hallok semmit. (*Megkönnyebbült sóhajok. Megnyugszanak, szétválnak*)
ESTRAGON A frászt hozod rám.
VLADIMIR Azt hittem, jön.
ESTRAGON Ki?
VLADIMIR Godot!
ESTRAGON Eh! A szél a nádban.
VLADIMIR Esküdni mertem volna, hogy kiabálást hallottam.
ESTRAGON Miért kiabált volna?
VLADIMIR A lovát nógatta.

Csend

ESTRAGON *(indulatosan)* Éhes vagyok.

VLADIMIR Kell sárgarépa?

ESTRAGON Csak az van?

VLADIMIR Lehet, hogy van még tarlórépám.

ESTRAGON Sárgarépát adjál. *(Vladimir kotorászik a zsebében, kivesz egy tarlórépát és odaadja Estragonnak, aki harap belőle egyet. Dühösen)* Ez tarlórépa.

VLADIMIR Jaj, bocsánat. Esküdni mertem volna, hogy sárgarépa. *(Ismét a zsebében kotorászik, de csak tarlórépát talál)* Csak tarlórépa van. *(Kotorászik)* Biztosan megetted az utolsó sárgarépát. *(Kotorászik)* Várjál, van. *(Kihúzza egy sárgarépát, odaadja Estragonnak)* Nesze, cimbora. *(Estragon a sárgarépát a kabátujjába törli, és beleharap)* A tarlórépát meg add vissza. *(Estragon visszaadja a tarlórépát, Vladimir a zsebébe teszi)* Ez az utolsó, úgy egyed, nincs több.

ESTRAGON *(csámcsogva)* Kérdeztem valamit.

VLADIMIR Aha.

ESTRAGON Válaszoltál?

VLADIMIR Milyen a sárgarépa?

ESTRAGON Sárgarépának sárgarépa.

VLADIMIR Annál jobb, annál jobb. *(Szünet)* Mit akartál tudni?

ESTRAGON Elfelejtettem. *(Rágcsál)* Bosszantó. *(Elismerően nézi a sárgarépát, mutat- és hüvelykujja között tartva felmutatja)* Ezt a sárgarépát viszont sose felejttem el. *(Eltűnődve szopogatja a végét)* Jaj, igen, emlékszem már!

VLADIMIR Na?

ESTRAGON *(teli szájjal, kifejezéstelenül)* Ugye, nem vagyunk elkötelezve?

VLADIMIR Egy szót sem érteni abból, amit mondasz.

ESTRAGON *(összerágja, lenyeli)* Azt kérdezem, hogy el vagyunk-e kötelezve.

VLADIMIR Kötelezve?

ESTRAGON El-kötelezve.

VLADIMIR Hogy érted, hogy elkötelezve?

ESTRAGON Neki.

VLADIMIR Kinek neki?

ESTRAGON Annak a te emberednek.

VLADIMIR Godot-nak? Hogy Godot-nak el lennének kötelezve? Kötve hiszem. Nem, szó sem lehet róla. *(Szünet)* Pillanatnyilag.

ESTRAGON Godot a neve?

VLADIMIR Azt hiszem.

ESTRAGON Nahát. *(A levele tövéből fogva felemeli a sárgarépa maradványát, ide-oda forgatja a szeme előtt)* Vicces, minél tovább rágom, annál rosszabb.

VLADIMIR Nálam meg pont fordítva van.

ESTRAGON Más szóval?

VLADIMIR Megszokom a moslék ízét, ahogy nyelem.

ESTRAGON *(miután hosszan megfontolta)* Ez volna a fordítottja?

VLADIMIR Vérmérséklet dolga.

ESTRAGON Ki milyen természet.

VLADIMIR Nem tehetsz róla.

ESTRAGON Hiába küszködsz.

VLADIMIR Olyan vagy, amilyen.

ESTRAGON Hiába rúgkapálsz.

VLADIMIR A lényegen nem változtat.

ESTRAGON Nincs mit tenni. *(Kínálja a sárgarépa maradványát Vladimirnek)* Kéred a többi?

Rettenetes üvöltés, közvetlen közlőről. Estragon elejti a sárgarépát. Mozdulatlanmá dermednek, majd mindketten fejvesztve rohannak az oldaltakarás felé.

Estragon fűhúton megtorpan, visszarohan, felkapja a sárgarépát, zsebre vágja, odaszalad Vladimirhoz, aki megvárta, ott megáll, visszafut, felkapja a cipőjét, odaszalad Vladimirhoz. Behúzott nyakkal egymáshoz bújva, a veszélytől megszeppenve várnak. Pozzo és Lucky jönnek. Lucky nyakában kötél, Pozzo ezzel irányítja. Elsőként Lucky jelenik meg, mögötte a kötél elég hosszú ahhoz, hogy Lucky eljuthasson a színpad közepéig, mielőtt Pozzo belép. Lucky nehéz bőröndöt, összecsukható faszéket, uzsonnás kosarat és nagykabátot hoz, Pozzo ostort

POZZO (kintről) Gyia! (Ostorpattogás. Pozzo is megjelenik. Átvonulnak a színen. Lucky elhalad Vladimir és Estragon előtt, majd kimegy. Vladimir és Estragon láttán Pozzo megtorpan. A kötél megfeszül. Pozzo indulatosan ránt egyet rajta.) Hóha! (Lucky zuhanásának robaja, amint hanyatt esik a csomagokkal. Vladimir és Estragon odafordul, szeretnének is segíteni neki, meg félnek is közbeavatkozni. Vladimir tesz egy lépést Lucky felé, Estragon a kabátujjánál fogva visszatartja)

VLADIMIR Eressz!

ESTRAGON Maradj veszteg!

POZZO Vigyázzanak! Veszélyes. (Vladimir és Estragon Pozzo felé fordul) Idegenekre különösen.

ESTRAGON (fojtott hangon) Ő az?

VLADIMIR Kicsoda?

ESTRAGON (Próbál visszaemlékezni a névre) Az a...

VLADIMIR Godot?

ESTRAGON Igen.

POZZO Van szerencsém: Pozzo vagyok.

VLADIMIR (Estragonhoz) Dehogysis.

ESTRAGON Godot-t mondott.

VLADIMIR Dehogysis!

ESTRAGON (félénken Pozzóhoz) Nem Godot úrhoz van szerencsénk véletlenül?

POZZO (félelmetes hangon) Pozzo vagyok! (Csend) Pozzo! (Csend) Semmit nem mond maguknak a nevem? (Csend) Azt kérdelem, a nevem maguknak nem mond semmit?

Vladimir és Estragon kérdőn egymásra néz

ESTRAGON (mint aki emlékezetében kutat) Bozzo... Bozzo...

VLADIMIR (szintúgy) Pozzo... Pozzo...

POZZO PPPPOZZO!

ESTRAGON Ja, Pozzo!... Lássuk csak... Pozzo...

VLADIMIR Most akkor Pozzo vagy Bozzo?

ESTRAGON Pozzo... nem... attól tartok... nem... úgy látszik, mégse...

(Pozzo fenyegetően közelebb lép)

VLADIMIR (a békesség kedvéért) Én valamikor ismertem egy Gozzo nevű családot. Az asszony tripperes volt.

ESTRAGON (sietve) Uram, mi nem vagyunk idevalósiak.

POZZO (megáll) Mindazonáltal emberszabású lények. (Felteszi szemüvegét)

Legalábbis annak látszanak. (Leveszi szemüvegét) Ugyanazon fajtából, mint

jómagam. *(Harsány nevetésben tör ki)* Ugyanazon fajtából, mint Pozzo! Akiket Isten saját képmására teremtett!

VLADIMIR Látja, kérem...

POZZO *(a szavába vág)* Ki az a Godot?

ESTRAGON Godot?

POZZO Engem vélték Godot-nak.

VLADIMIR Jaj, dehogy, uram, egy pillanatig se, uram.

POZZO Ki az?

VLADIMIR Ja, ő a... az egyik ismerősünk.

ESTRAGON Még csak az se, alig ismerjük.

VLADIMIR Igaz, nem nagyon ismerjük... de akkor is...

ESTRAGON Én személy szerint, ha látnám, sem ismerném meg.

POZZO Összetévesztettek vele.

ESTRAGON *(hátrébb húzódua Pozzo elől)* Ugyanis... érti... a szürkület... a feszültség... várakozás közben... bevallom... én azt hittem... de csak egy pillanatig...

POZZO Várakozás közben? Ezek szerint maguk itt rá vártak?

VLADIMIR Tudja, kérem...

POZZO Itt? Az én birtokomon?

VLADIMIR Nem állt szándékunkban kárt tenni.

ESTRAGON Nem akartunk semmi rosszat.

POZZO Az út szabadon használható.

VLADIMIR Mi is úgy vettük.

POZZO Elég szűk. De ez van.

ESTRAGON Mit lehet tenni.

POZZO *(nagylelkű gesztussal)* Szót se róla többet. *(Megrántja a kötelet)* Talpra, disznó! *(Szűnet)* Elcsúsz - elalszik. *(Megrántja a kötelet)* Talpra, te ártány! *(Zaj, Lucky föltápáskodik és főlcsúsz a csomagokat. Pozzo megrántja a kötelet)* Hátra! *(Lucky behátrál)* Hóha! *(Lucky megáll)* Fordul! *(Lucky megfordul. Pozzo Vladimirhoz és Estragonhoz nyájasan)* Uraim, örvendek a szerencsének, hogy találkoztunk. *(Hitetlenkedő arckifejezésük láttán)* Igen, igen, őszintén örülök. *(Megrántja a kötelet)* Gyeride! *(Lucky közelebb megy)* Hóha! *(Lucky megáll)* Mert hát az út soha nem akar véget érni, ha az ember egyedül járja a világot... *(Zsebórájára pillant)*... igen... *(Számolgatja)*... igen, hat órán át, úgy van, egyvégtében hat órán át, és sehol egy teremtett lélek. *(Luckyhoz)* Kabát! *(Lucky leteszi a bőröndöt, közelebb megy, átadja a kabátot, visszamegy a helyére, felveszi a bőröndöt)* Tartja! *(Pozzo odanyújtja az ostort, Lucky közelebb megy és - lévén mindkét keze foglalt - foga közé veszi az ostort, majd visszamegy a helyére. Pozzo kezdi felvenni a kabátot, de megáll vele)* Kabát! *(Lucky leteszi a bőröndöt, a kosarat és a faszéket, közelebb megy, felsegíti Pozzóra a kabátot, visszamegy a helyére és felveszi a bőröndöt, a kosarat és a faszéket)* Őszies az idő ma este. *(Kabátját végig begombolja, előrehajol, szemügyre veszi magát, fölegyenesedik)* Ostor! *(Lucky közelebb megy, előrehajol, Pozzo kirántja az ostort a szájából, Lucky visszamegy a helyére)* Bizony, uraim, nehezen viselem, ha huzamosabb ideig vagyok kénytelen nélkülözni a hozzám hasonlók társaságát... *(Felteszi szemüvegét és végigméri a két hozzá hasonlót)*... még akkor is, ha a hasonlóság enyhén szólna nem a legtökéletesebb. *(Leveszi a szemüvegét)* Ülőke! *(Lucky leteszi a bőröndöt és a kosarat, közelebb megy, szétnyitja a faszéket, leteszi, visszamegy a helyére, felveszi a bőröndöt és a kosarat)* Gyeride! *(Lucky leteszi a bőröndöt és a kosarat, közelebb megy, közelebb teszi a széket, visszamegy a helyére, felveszi a bőröndöt és a kosarat. Pozzo leül, az ostor nyelét Lucky mellének szegezi, azzal tolja el magától)* Hátra! *(Lucky egy lépést hátrál)*

Még! (Lucky még egy lépést hátrál) Hóha! (Lucky megáll. Pozzo Vladimirhoz és Estragonhoz) Amiért is, szíves engedelmmükkel, elidőznék kicsit a maguk köreibben, mielőtt viszontagságos utamon tovahaladnék. Kosár! (Lucky közelebb megy, átadja a kosarat, visszamegy a helyére) A friss levegő étvágygerjesztő. (Felnyitja a kosár tetejét, sült csirkehúst és üveg bort vesz ki belőle) Kosár! (Lucky közelebb megy, felveszi a kosarat, visszaáll a helyére) Hátra! (Lucky egy lépéssel hátrább lép) Bűzlik. A szép napokra! (Iszik az üvegből, leteszi, falatozni kezd. Csend. Estragon és Vladimir előbb óvatosan, majd egyre jobban felbátorodva körbejárják Luckyt, és tetőtől talpig szemügyre veszik. Pozzo mohón falja a csirkehúst, és miután leszopogatta a csontokat, eldobja őket. Lucky háta egyre jobban meggörbed, míg a bőrönd és a kosár alja le nem ér a földre, ekkor hirtelen kiegyenesedik, majd ismét görnyedezni kezd, az állító helyükben elalvók ritmusa szerint)

ESTRAGON Mi lelte?

VLADIMIR Fáradtnak tűnik.

ESTRAGON Miért nem teszi le a csomagokat?

VLADIMIR Honnan tudjam? (Közelebb húzódnak hozzá) Óvatosan!

ESTRAGON Mondjál neki valamit.

VLADIMIR Nézd!

ESTRAGON Mit?

VLADIMIR (mutatja) A nyakát!

ESTRAGON (nézi a nyakát) Nem látok rajta semmit.

VLADIMIR Itt ni!

Estragon átmegy Vladimir mellé

ESTRAGON Hú, nem mondom!

VLADIMIR Gennyes seb!

ESTRAGON A kötél.

VLADIMIR Kidörzsöli.

ESTRAGON Elkerülhetetlen.

VLADIMIR A csomó.

ESTRAGON A húsába vág.

Folytatják a vizsgálódást, tekintetük megállapodik az arcon

VLADIMIR (kelletlenül) Kinézetre nem rossz.

ESTRAGON (megrándítja a vállát, savanyú képpel) Azt mondd?

VLADIMIR Kicsit nőies.

ESTRAGON Nézd, nyáladzik.

VLADIMIR Elkerülhetetlen.

ESTRAGON Nézd, habzik a szája.

VLADIMIR Biztos félnotás.

ESTRAGON Idióta.

VLADIMIR (közel hajolva) Az ott mintha golyva lenne.

ESTRAGON (színtügy) Nem föltétlen.

VLADIMIR Zihál.

ESTRAGON Elkerülhetetlen.

VLADIMIR És a szeme!

ESTRAGON Mi van vele?

VLADIMIR Kiguvad!

ESTRAGON A végét járja, úgy nézem.

VLADIMIR Nem föltétlen. *(Szünet)* Kérdezz tőle valamit!

ESTRAGON Az jó lenne?

VLADIMIR Mit kockáztatunk?

ESTRAGON *(félénken)* Uram...

VLADIMIR Hangosabban.

ESTRAGON Uram...

POZZO Hagyják békén! *(Pozzo felé fordulnak, aki befejezte az evést, és keze fejével megtörli a száját)* Nem látják, hogy pihenni akar? Kosár! *(Gyufát sercint, hogy pipára gyújtson. Estragon észreveszi a csirkecsontokat a földön, sóvár tekintettel bámulja. Miután Lucky nem mozdul, Pozzo dühösen eldobja a gyufát, és ránt egyet a kötélén)* Kosár! *(Lucky meglódul, kis híján elesik, magához tér, közelebb megy, az üveget a kosárba teszi, visszamegy a helyére, Estragon le nem veszi szemét a csontokról. Pozzo másik gyufaszálat sercint és pipára gyújt)* Nem lehet tőle elvárni, nem ez a szakmája. *(Szív egyet a pipából, kinyújtja a lábát)* Na! Mindjárt más!

ESTRAGON *(félénken)* Uram, ha...

POZZO Mit akar, jóember?

ESTRAGON Ha... befejezte a... már nincs szüksége a... a... csontokra, uram?

VLADIMIR *(megbotránkozva)* Nem tudtál volna várni?

POZZO Nem, nem, jól tette, hogy megkérdezte. Hogy szükségem van-e a csontokra? *(Ostorheggyel felfordítgatja a csontokat)* Nem, nekem személy szerint a továbbiakban már nincs szükségem rájuk. *(Estragon közelebb lép a csontokhoz)* Viszont... *(Estragon megtorpan)*... viszont elméletileg a csont mindig a hordárt illeti. Tehát őt kell megkérdezni. *(Estragon Lucky felé fordul, tétovázik)* No, rajta, rajta, bátran kérdezze, ő majd megmondja. *(Estragon elindul Lucky felé, megáll előtte)*

ESTRAGON Uram... bocsánat, uram...

POZZO Szóltak hozzád, disznó! Válaszolj! *(Estragonhoz)* Próbálkozzon vele még egyszer.

ESTRAGON Bocsánat, uram, a csontok... nem tart igényt a csontokra?

Lucky hosszan nézi Estragont

POZZO *(ámulozva)* Uram?! *(Lucky lehorgasztja a fejét)* Felelj! Kell a csont, vagy nem kell? *(Lucky hallgat. Estragonhoz)* A csont a magáé. *(Estragon ráveti magát a csontokra, összeszedi őket és elkezd lerágni)* Nem tetszik ez nekem. Mióta ismerem, nem mondott le a csontról. *(Nyugtalanul méregeti Luckyt)* Jól nézek ki, ha lebetegszik itt nekem. *(Pöfékel a pipájából)*

VLADIMIR *(felfortyan)* Szégyen, gyalázat!

Csend. Estragon megdöbbenően abbahagyja a rágcsálást, hol Pozzót, hol Vladimirt nézi. Pozzo látszólag nyugodt. Vladimir zavarban van

POZZO *(Vladimirhez)* Valami konkrét dologra céloz?

VLADIMIR *(elszántan hebeg-habog)* Így bänni... *(Luckyra mutat)*... egy emberrel... szerintem... ezt nem... egy emberi lénnel... ezt nem... ez gyalázat!

ESTRAGON *(nehogy lemaradjon)* Botrány! *(Folytatja a rágcsálást)*

POZZO Túl szigorúan ítélnék. *(Vladimirhez)* Mennyi időt maga? Ha nem tolakodó a kérdés. *(Csend)* Hatvan? Hetven? *(Estragonhoz)* Maga szerint hány éves?

ESTRAGON Tizenegy.

POZZO Tapintatlan voltam. (*Pipáját kiveri az ostornyélen, feláll*) Indulnom kell. Köszönöm, hogy társaságukban időzhettem. (*Eltűnődik*) Hacsak még egy pipát el nem szívok indulás előtt. Mit szólnak hozzá? (*Nem szólnak hozzá semmit*). Igazában nem vagyok erős dohányos, csak kocabagós, nem szokásom egymás után két tömést elszívni, mert... (*kezét a szívére teszi, sóhajt*) rakoncátlankodik tőle a ketyegőm. (*Szünet*) Ilyen a nikotin, csak bejut a szervezetbe, hiába az elővigyázat. (*Sóhajt*) Tudják, hogy van ez. (*Csend*) Lehet, hogy maguk nem is dohányoznak? Vagy mégis? Nem? Végül is nem oszt, nem szoroz. (*Csend*) Viszont most hogyan üljek vissza úgy, hogy ne kövessék el hebehurgyaságot – most, hogy távozni készülve egyszer már felálltam? Nem szeretném a – hogyan is fogalmazzak –, nem szeretném a tévovázás látszatát kelteni. (*Vladimirhoz*) Mit mondott? (*Csend*) Vagy nem is szolt? (*Csend*) Nem oszt, nem szoroz. Lássuk csak... (*Elgondolkodik*)

ESTRAGON Na! Mindjárt más! (*Zsebre teszi a csontokat*)

VLADIMIR Menjünk.

ESTRAGON Máris?

POZZO Egy pillanat! (*Megrántja a kötelet*) Ülőke! (*Az ostor hegyével mutatja, Lucky odaviszi a faszéket*) Arrébb! Oda! (*Leül, Lucky visszamegy a helyére*) Na, ezzel is megvolnánk. (*Megtömi a pipáját*)

VLADIMIR (*indulatosan*) Menjünk!

POZZO Remélem, nem szerény jelenlétem készíti távozásra magukat? Maradjanak még egy kicsit, nem bánják meg!

ESTRAGON (*alamizsnát szimatolva*) Nekünk nem sietős.

POZZO (*miután pipára gyújtott*) A második sose esik olyan jól... (*Kiveszi a pipát a szájából, belegondol*)... mint az első. (*Visszaeszi a pipát a szájába*) Azért jólesik a második is.

VLADIMIR Én megyek.

POZZO Nem bírja tovább elviselni a jelenléteimet. Lehet, hogy nem vagyok túl emberséges, de hát kit érdekel? (*Vladimirhoz*) Gondolja meg még egyszer, minek kapkodni. Tegyük föl, maguk még világos nappal elmennek innen – mert ugye az vitán fölüli áll, hogy most még világos nappal van! (*Tekintetüket mindnyájan az égre emelik*) Jó. (*Tekintetüket leveszik az égről*) Viszont ez esetben hogyan... (*Kiveszi szájából a pipát, szemügyre veszi*)... kialudtam... (*Újra meggyújtja a pipáját*)... viszont ez esetben... (*Pőfékel*)... ez esetben hogyan... (*Pőfékel*)... Hogyan találkoznak ez esetben azzal a bizonyos Godet-vel... Godot-val... Godinnel... mindegy, tudják, kire célozok, akinek a maguk jövője mintegy a kezében van? (*Szünet*) A közeljövőjük legalábbis.

VLADIMIR Ezt ki mondta magának?

POZZO Ismét szóra érdemesít! Ha így haladunk, a végén még összebarátkozunk.

ESTRAGON Miért nem teszi le a csomagokat?

POZZO Magam is boldogan megismerkednék vele. Minél több emberrel találkozom, annál boldogabb leszek. A legszánalomraméltóbb teremtményektől is bölcsebben, gazdagabban válunk el, jó sorsunk biztosabb tudatában. Még maguk is... (*Egyikről a másikra néz, jelezve, hogy mindkettőjükre utalt*)... igen, még maguk is gyarapíthatják a végén élményeim tárházát, ki tudja.

ESTRAGON Miért nem teszi le a csomagokat?

POZZO Bár azon meglepődnék.

VLADIMIR Kérdeznek valamit öntől.

POZZO (*elragadtatva*) Kérdeznek? Kí? Mit? Egy perccel ezelőtt még félelemtől reszkette uramoztak. Most meg kérdezgetni merészelnek. Nem lesz ennek jó vége!

VLADIMIR *(Estragonhoz)* Azt hiszem, most ide figyel.

ESTRAGON *(Lucky körül téblábol)* Mi?

VLADIMIR Most megkérdezheted tőle. Figyel.

ESTRAGON Megkérdezhetem a mit?

VLADIMIR Hogy miért nem teszi le a csomagokat.

ESTRAGON Szeretném megtudni.

VLADIMIR Tőle kérdezd meg, tessék!

POZZO *(aki feszült figyelemmel követte a szóváltást, nehogy elszalassza a kérdést)*

Maguk azt tudakolják, hogy Lucky miért nem teszi le – ahogy maguk fogalmaznak – a csomagokat.

VLADIMIR Úgy van.

POZZO *(Estragonhoz)* Biztos, hogy maga is egyetért a kérdésfelvetéssel?

ESTRAGON Fújtat, mint a víziló.

POZZO A válasz a következő, *(Estragonhoz)* De maradjon nyugton, kérem. Idegesít!

VLADIMIR Idejössz.

ESTRAGON Mi van?

VLADIMIR Szólni készül.

Estragon odamegy Vladimirhoz. Mozdulatlanul állnak egymás mellett, várnak

POZZO Helyes. Mindenki készen áll? Mindenki rám néz? *(Luckyra néz, megrántja a kötelet)* Nézz rám, disznó! *(Lucky ránéz)* Helyes. *(Zsebre teszi a pipáját, kis permetszórót vesz elő, befújja a torkát, a permetszórót visszateszi a zsebébe, harákol, köp, megint előveszi a permetszórót, megint befújja a torkát, a permetszórót visszateszi a zsebébe)* Én készen állok. Mindenki ide figyel? Mindenki készen áll? *(Sorra ránéz mind a háromra, utolsónak Luckyra, megrántja a kötelet)* Te ártány! *(Lucky fölemeli a fejét)* Nem szeretek a levegőbe beszélni. Helyes. Lássuk tehát! *(Elgondolkodik)*

ESTRAGON Én megyek.

POZZO Mert mit is akartak maguk pontosan megtudni?

VLADIMIR Hogy miért...

POZZO *(dühösen)* Ne vágjon a szavamba! *(Szünet. Nyugodtabban)* Ha mindnyájan egyszerre beszélünk, sehova nem jutunk. *(Szünet)* Mit is mondtam? *(Szünet. Hangosabban)* Mit is mondtam? *(Vladimir a súlyos terhet cipelő ember mozdulatait utánozza. Pozzo nézi, értetlenül)*

ESTRAGON *(erőltetve)* Csomagok! *(Luckyra mutat)* Miért? Tartja mindig. *(Zihálva görnyedezik)* Sose teszi le. *(Széltárja a karját, s megkönnyebbülten fölegyenesedik)* Miért?

POZZO Jaj, hát miért nem ezzel kezdték! Tehát, hogy miért nem helyezi magát kényelembe. Próbáljuk tisztázni. Nincs hozzá joga? Természetesen van. Ebből az a következtetés adódik, hogy ő maga nem akarja. Mit szólnak ehhez az okfejtéshez? Na de miért nem akarja? *(Szünet)* Uraim, a magyarázat a következő.

VLADIMIR *(Estragonnak)* Ezt jegyezd föl valahova!

POZZO Meg akar engem hatni, hogy megtartsam.

ESTRAGON Micsoda?

POZZO Lehet, hogy nem fejeztem ki magam elég érthetően. Könyörületet akar bennem ébresztetni, hogy álljak el szándékomtól és mégse váljak meg tőle. Nem, ez sem pontos.

VLADIMIR Túl akar adni rajta?

POZZO Meg akar vezetni a disznó, de nem fog!

VLADIMIR Túl akar adni rajta?

POZZO Azt képzeli, ha látom, hogy milyen jól dolgozik, megcsikarja a szívem és megtartom hordárnak.
 ESTRAGON Elege van belőle?
 POZZO Az igazság az, hogy úgy cipekedik, mint a disznó. Nem ez a szakmája.
 VLADIMIR Túl akar adni rajta?
 POZZO Azt képzeli, ha látom, milyen fáradhatatlan, megmásítom az elhatározásomat. Szánalmas képzelgés! Mintha szűkében volnék szolgálknak! *(Mindhárman Luckyt nézik)* Atlasz, Jupiter sarja! *(Csend)* Na, hát így gondolom. Van még valami? *(Permetezőzős játék)*
 VLADIMIR Túl akar adni rajta?
 POZZO Gondolják meg, hogy ennyi erővel én is járhatnék az ő cipőjében, ő meg az enyémben. Ha a véletlen nem másképp akarta volna. Kinek mi dukál.
 VLADIMIR Túlka rannirajt?
 POZZO Mit mond?
 VLADIMIR Túl akar adni rajta?
 POZZO Túl. Ám ahelyett, hogy elzavarnám – mint ahogy már rég megtehettem volna –, ahelyett, hogy egyszerűen seggen billenteném, szívóságtól vezérelve kiviszem a piacra, hogy tisztességes haszon reményében túladjak rajta. Az igazság az, hogy az ilyen szerencsétlen párákat az embernek nincs szíve csak úgy elzavarni. Legjobb volna megölni őket.

Lucky sírva fakad

ESTRAGON Sír.
 POZZO Egy vén kutyában is több a méltóság. *(Zsebkendőjét Estragon felé nyújtja)* Vigasztalja meg, ha annyira sajnálja... *(Estragon tétovázzik)* Tessék. *(Estragon elveszi a zsebkendőt)* Törölje le a könnyeit, hogy ne érezze magát annyira elhagyatottnak. *(Estragon tétovázzik)*
 VLADIMIR Ejnye, add már ide, majd én!

Estragon nem akarja a zsebkendőt odaadni. Gyerekes mozdulatokat tesz

POZZO Szaporán, mindjárt abbahagyja! *(Estragon Luckyhoz lép, nekikészül, hogy megtörölje a szemét, Lucky durván sípcsonton rúgja. Estragon elejt a zsebkendőt, hátraugrik, fájdalmas jajveszékéléssel sántikál a színen)* Zsepi! *(Lucky leteszi a bőröndöt és a kosarat, felveszi a zsebkendőt, előrejön, átadja Pozzónak, visszamegy a helyére, ismét felveszi a bőröndöt és a kosarat)*
 ESTRAGON Uh, a disznó! *(Felhúzza a nadrágja szárát)* Megnyomorított!
 POZZO Én mondtam, hogy nem kedveli az idegeneket.
 VLADIMIR *(Estragonhoz)* Mutasd! *(Estragon megmutatja a lábát. Pozzóhoz dühösen)* Vértzik!
 POZZO Az jó jel.
 ESTRAGON *(jéllábon)* Soha többé nem tudok majd járni.
 VLADIMIR *(gyöngéden)* Majd én viszek. *(Szünet)* Ha muszáj.
 POZZO Abbahagyta a sírást! *(Estragonhoz)* Most mintha maga lenne az ő helyében. *(Líraian)* A világ könnymennyeségkészlete állandó. Ahhoz, hogy valaki sírva fakadhasson, valahol abba kell hagyni valakinek a sírást. Ugyanez érvényes a nevetésre is. *(Névet)* Ne káromoljuk tehát nemzedékünket, hisz semmivel nem boldogtalanabb, mint az előző nemzedékek. *(Szünet)* Persze, ne is magasztaljuk. *(Szünet)* Egyáltalán: ne is beszéljünk róla. *(Szünet. Tüργyilagosan)* Tény, hogy nőtt a népszaporulat.

VLADIMIR Kelj fel és próbálj járni.

Estragon néhány lépést biceg, megáll Lucky előtt, leköpi, majd elmegy és leül a halomra

POZZO És tudják-e, kitől tanultam e gyönyörű gondolatokat? *(Szünet. Újjával Luckyra mutat)* Az én Luckymtól!

VLADIMIR *(Az eget nézi)* Sose lesz már éjszaka?

POZZO Nélküle gondolataimat, érzelmeimet hétköznapi ügyekre tékozolnám.

(Szünet. Hatalmas indulattal) Szakmai problémákkal! *(Higgadtan)* A szépség, a kegyesség, a keresztség szentsége – tudtam jól, számomra elérhetetlen. Ezért felfogadtam egy krampot.

VLADIMIR *(kizökken az ég fürkészéséből)* Krampot?

POZZO Idestova hatvan éve... *(órájára pillant)*... igen, lassan hatvan éve. *(Búszkén kihúzza magát)* Első ránézésre nem gondolnák rólam, ugye? Hozzá képest fiatalembernek látszom, nem? *(Szünet)* Kalap!

Lucky leteszi a kosarat, leveszi a kalapját. Mind a négyen keménykalapot viselnek. Lucky hosszú fehér haja arcába omlik. Kalapját hóna alá szorítja, fölveszi a kosarat

POZZO Most idenézzenek! *(Leveszi a kalapját. Teljesen kopasz. Visszateszi a kalapot a fejére)* Látták?

VLADIMIR És most elcsapja? Ezt a hűséges vén szolgát?

ESTRAGON Disznó!

Pozzo egyre izgatottabb lesz

VLADIMIR Miután kiszípolyozta, eldobja, mint a... mint a banánhéjat. Ez tényleg...

POZZO *(nyög, kezét fejéhez szorítja)* Nem bírom elviselni... nem bírom tovább... amit művel... el sem tudják képzelni... rettenetes... muszáj elküldenem... *(Karjával hadonászik)*... megőrjít... *(Leroskad, fejét tenyerébe temeti)*... Nem bírom elviselni... nem bírom tovább...

Csend. Mindannyian Pozzót nézik

VLADIMIR Nem bírja elviselni.

ESTRAGON Nem bírja tovább.

VLADIMIR Megőrjíti.

ESTRAGON Rettenetes.

VLADIMIR *(Luckyhoz)* Hogy merészeli? Szégyen, gyalázat! Egy ilyen jóságos gazdával? Keresztre akarja feszíteni? Annyi év után. De tényleg!

POZZO *(zokogva)* Régen... olyan kedves volt hozzám... segített... szórakoztatott... jóságos őrzőangyalom volt... most viszont... a halálom.

ESTRAGON *(Vladimirhoz)* Le akarja cserélni?

VLADIMIR Mi?

ESTRAGON Mást akar helyette, vagy nem akar senkit?

VLADIMIR Nem hinném.

ESTRAGON Mit nem hinnél?

VLADIMIR Nem tudom.

ESTRAGON Kérdezd meg.

POZZO *(nyugodtabban)* Uraim, nem tudom, mi jött rám. Elnézést kérek. Mindent

felejtse el, amit mondtam! *(Egyre inkább a régi önmaga)* Nem emlékszem pontosan, miket beszéltem, de abban biztosak lehetnek, hogy egyetlen szó sem igaz az egészből. *(Feláll, mellét döngeti)* Hát úgy nézek én ki, mint akinek szenvedést lehet okozni? Na, őszintén! *(A zsebében kotorászik)* Hova tűnt a pipám?

VLADIMIR Varázslatos esténk van.

ESTRAGON Felejthetetlen.

VLADIMIR És még nem ért véget.

ESTRAGON Úgy tűnik, nem.

VLADIMIR Most kezdődik csak igazán.

ESTRAGON Borzasztó.

VLADIMIR Rosszabb, mint a varieté.

ESTRAGON A cirkusz.

VLADIMIR A kabaré.

ESTRAGON A cirkusz.

POZZO Hova tehettem a gyökérpipámat?

ESTRAGON Óriási szám! Elhagyta a csibukját! *(Nagy hangon kacag)*

VLADIMIR Rögtön jövök. *(Az oldaltakarás irányába siet)*

ESTRAGON Folyosó végén balra.

VLADIMIR Foglald a helyem! *(Vladimir el)*

POZZO Elveszítettem a Petersonomat!

ESTRAGON *(dülöngél a nevetéstől)* Haláli!

POZZO *(felnéz)* Nem látta véletlen...? *(Vladimir hült helyét látva)* Vagy úgy? Elment!

Búcsú nélkül! Hogy tudott így...? Vissza kellett volna tartani!

ESTRAGON Eddig birta visszatartani.

POZZO Vagy úgy! *(Szünet)* Ez esetben... szükség törvényt bont!

ESTRAGON Jöjjön csak!

POZZO Mi végre?

ESTRAGON Mindjárt meglátja.

POZZO Keljek föl?

ESTRAGON Gyorsan! *(Pozzo felkel és átmegey Estragon mellé. Estragon kifelé mutat)*

Nézze!

POZZO *(miután feltette szemüvegét)* Hú, ezt nevezem!

ESTRAGON Elvégezte.

Jön Vladimir, komoran. Vállával félrelöki az útból Luckyt, felrúgja a faszéket, fel-alá járkál ingerülten

POZZO Nem könnyebbült meg.

ESTRAGON *(Vladimirhoz)* A javát elmulasztottad! Kár.

Vladimir megáll, felállítja a faszéket, nyugodtabban járkál fel-alá

POZZO Elcsendesült. *(Körülnéz)* Így van ez, minden elcsendesül. Mély nyugalom honol. *(Felemeli a kezét)* Hallga csak! A nagy Pán alszik.

VLADIMIR Sose lesz már éjszaka?

Mindhárman az eget kémlelik

POZZO Nem áll szándékukban az éjszaka előtt útra kelni?

ESTRAGON Tudja, kérem, mi inkább...

POZZO Végül is ez természetes, nagyon is természetes. A maguk helyében, ha nekem találkozóm lenne azzal a Godinnel... Godet-vel... Godot-val – mindegy, tudják, kire célzok –, én sem adnám fel, egy tapodtat se mozdulnék innen a fekete éjszaka beállta előtt. *(Nézi a székét)* Nagyon szívesen leülnék, csak még nem tudom, hogyan fogjak hozzá.

ESTRAGON Szolgálhatok segítséggel?

POZZO Ha nem esne nehezére megkérni.

ESTRAGON Mire?

POZZO Arra, hogy üljek le.

ESTRAGON Az segítene?

POZZO Úgy gondolom.

ESTRAGON Legyen tehát. Esedezve kérem, uram, méltóztasson magát kényelembe helyezni.

POZZO Ó, nem, köszönöm, a pusztá gondolat is távol áll tőlem! *(Szünet. Félre)*

Kérjen meg még egyszer!

ESTRAGON Jöjjön már, üljön le, könyörgök, még tüdőgyulladást kap.

POZZO Valóban úgy vélekedik?

ESTRAGON Teljességgel bizonyos vagyok benne.

POZZO Kétség sem fér hozzá, hogy igaza van. *(Leül)* Ezzel is megvolnánk. *(Szünet)*

Köszönöm, drága barátom. *(Zsebórájára pillant)* De most már igazán ideje indulnom, ha tartani akarom a menetrendemet.

VLADIMIR Az idő megállt.

POZZO *(füléhez szorítja az órát)* Ne higgye, uram, ne higgye. *(Visszateszi óráját a zsebébe)* Mindent – csak azt ne!

ESTRAGON *(Pozzóhoz)* Ma mindent feketén lát.

POZZO Az égboltot kivéve. *(Nevet, tetszik neki a saját szellemessége)* Tudom már, mi a bökkenő: maguk nem idevalósiak, ennél fogva nem tudhatják, hogyan megy végbe nálunk a besötétedés. Felvilágosíthatom magukat? *(Csend. Estragon a cipőjét babrálja megint, Vladimir a kalapját)* Kérésüknek nem tudok nem eleget tenni. *(Permetező)* Egy kis figyelmet, ha szabad kérnem! *(Estragon és Vladimir tovább babrál, Lucky felig-meddig alszik, Pozzo meglendíti az ostort, ami erőltlenül csattan)* Mi lelte ezt az ostort? *(Feláll, nagyobb erővel suhogtatja az ostort, végül sikerül egy hangosat csattintania. Lucky megugrik, Vladimir kalapja, Estragon cipője, Lucky kalapja a földre esik. Pozzo ledobja az ostort)* Kiérdemesült már, ez az ostor. *(Vladimirre és Estragonra néz)* Hol is tartottam?

VLADIMIR Menjünk!

ESTRAGON De miért nem ül le? Ne terhelje a lábát az ülépével, esengve kérem, még bele talál halni az álldogálásba.

POZZO Igaz. *(Ismét leül. Estragonhoz)* Mi a neve?

ESTRAGON Ádám.

POZZO *(aki oda se figyelt)* Ja, igen! Az éjszaka. *(Felemeli a fejét)* De figyeljenek kissé jobban, az ég szerelmére, így sose jutunk ötről a hatra. *(Felnéz az égre)* Nézzék! *(Mindnyájan felnéznek az égre, kivéve Luckyt, aki ismét elbóbiskolt. Pozzo megrántja a kötelet)* Nézz az égre, disznó! *(Lucky felnéz az égre)* Jó, elég. *(Leveszik tekintetüket az égről)* Mi teszi ilyen rendkívülivé? Az eget mint olyat. Halovány és ragyogó, amilyen az ég lenni szokott a világ bármely táján, a napnak ebben az órájában. *(Szünet)* Ezen a szélességi fokon. *(Szünet)* Szép időben. *(Liraian)* Egy órával ezelőtt... *(Zsebóráját nézi, prózaian)*... durván... *(Liraian)*... annak utána, hogy... *(Habozik, prózaian)*... mondjuk úgy délelőtt tíz óra óta... *(Liraian)*... fáradhatatlanul ontotta vörös és fehér sugárnyalábait, majd ragyogása lassan kezdett alábbhagyni, elhalványodni... *(lépcsőzetesen ereszkedő mozdulatok)*

mindkét kézzel)... és halványult, egyre csak halványult, halványult, míg... (*dramai szünet, széles mozdulat kitárt karokkal*)... huss! Vége! Kihuny!... Csakhogy... (*Kezét elragadtatással felemeli*)... csakhogy a szelidség és nyugalom fátyola mögött... az éj már lesben áll... (*remegő hangon*)... hogy reánk vesse magát (*Ujjával csettint*)... zutttty! Így! (*Elszáll az ihlete*)... pont, amikor a legkevésbé várjuk. (*Csend. Komoran*) Így megy ez, bizony, ezen a kurva földön.

Hosszú csend

ESTRAGON Ha az ember ezt előre tudja.
VLADIMIR Kivárja az idejét.
ESTRAGON Tudja, mire számíthat.
VLADIMIR Aggodalomra semmi ok.
ESTRAGON Egyszerűen várni kell.
VLADIMIR Mi hozzá vagyunk szokva. (*Felveszi a kalapját, belekémlel, megrázza, fejére teszi*)
POZZO Na, hogy találják, milyen voltam? (*Estragon és Vladimir üres tekintettel néznek vissza rá*) Kitűnő? Jó? Közepes? Elégséges? Elégtelen?
VLADIMIR (*ő érti meg előbb*) Ó, remek volt, remek, egészen remek!
POZZO (*Estragonhoz*) És maga mit mond, uram?
ESTRAGON Ó, tré bong, tré bong, nagyon-nagyon tré.
POZZO (*lendületesen*) Ég áldja magukat érte, uraim, ég áldja. (*Szünet*) Nagyon kell nekem a bátorítás! (*Szünet*) A vége felé kicsit gyengültem, nem észlelték?
VLADIMIR Talán egy icurka-picurkát.
ESTRAGON Én azt hittem, szántszándékkal csinálja.
POZZO Lehet, az emlékezetem már ki-kihagy.

Csend

ESTRAGON Közben meg nem történik semmi.
POZZO Unalmasnak találja?
ESTRAGON Egy kicsit.
POZZO (*Vladimirhoz*) És maga, uram?
VLADIMIR Szórakoztam már jobban is.

Csend. Pozzo lelki tusát vív

POZZO Uraim, maguk rendkívül... civilizáltak voltak velem szemben.
ESTRAGON Szóra sem érdemes!
VLADIMIR Ugyan, kérem!
POZZO De, de, maguk nagyon is korrektül viselkedtek. Olyannyira, hogy felteszem magamnak a kérdést: vajon én mit adhatnék viszonzásul ennek a két becsületes jóembernek, akiknek olyan de olyan unalmas az élete?
ESTRAGON Egy tízes is jól jönne.
VLADIMIR Nem vagyunk mi koldusok!
POZZO Nem tehetné-e valamit cserébe, kérdem én, hogy jókedvre derítsem őket?
Adtam nekik csontot, beszélgettem velük erről-arról, fölvilágosítottam őket a besötétedésről - ez igaz. De vajon ennyi elég-e, ezen gyötörődöm, ennyi elég-e?
ESTRAGON Egy ötös is elég.
VLADIMIR (*Estragonhoz méltatlankodva*) Most már elég!
ESTRAGON Kevesebbet el se fogadnék.

POZZO Ennyi elég? Elég, kétségtelen. Ám én nagyvonalú vagyok. Ilyen a természetem. Ma este. De úgy kell nekem. *(Megrántja a kötelet. Lucky ránéz)* Mert szenvedni fogok, kétségtelen. *(Fölveszi az ostort)* Mit kívánnak? Hogy táncoljon nekünk, énekeljen, szavaljon, gondolkozzon, vagy...

ESTRAGON Ki?

POZZO Hogy ki? Miért, maguk itt ketten, maguk tudnának gondolkozni?

VLADIMIR Ez tud gondolkozni?

POZZO Hát persze. Fennhangon. Sőt ezelőtt olyan szépen gondolkodott, hogy órákig elhallgattam. Most... *(Beleborzong)* De úgy kell nekem! Tehát óhajtják, hogy kigondoljon nekünk valamit?

ESTRAGON Én inkább azt szeretném, ha táncolna, az viccesebb volna.

POZZO Nem föltétlenül.

ESTRAGON Ugye, Didi, hogy az viccesebb volna?

VLADIMIR Én jobb szeretném hallani, ahogy gondolkozik.

ESTRAGON Esetleg ha először táncolna, utána meg gondolkozna, persze csak ha nem kívánunk tőle túl sokat.

VLADIMIR *(Pozzóhoz)* Lehetséges volna?

POZZO Hogyne, mi sem egyszerűbb. Ez a természetes sorrend. *(Kurtán felnevet)*

VLADIMIR Akkor táncoltassuk!

Csend

POZZO Hallo, disznó?

ESTRAGON Mindig engedelmeskedik?

POZZO Egyszer ellenszegült. *(Csend)* Táncolj, te rakás szerencsétlenség!

Lucky leteszi a bőröndöt és a kosarat, előrébb megy, Pozzo felé fordul. Táncol. Abbahagyja

ESTRAGON Ennyi az egész?

POZZO Ráadás!

Lucky végrehajtja ugyanazokat a mozdulatokat, megáll

ESTRAGON Hö! Így én is tudok. *(Utánozza Lucky mozdulatait, majdnem elvágódik)*
Kis gyakorlás után.

POZZO Azelőtt tudta a provence-i tekergőt, a bakugrós táncot, az ír legényest, a dzsiget, a fandangót, sőt még a skót dudatáncot is. Szökdécselt, mint egy gazella. Élvezetből! Most már csak ennyi telik tőle. Tudják, hogy hívja ezt a táncot?

ESTRAGON A Bűnbak Haláltusája.

VLADIMIR A Székrekedés.

POZZO A Háló. Az a mániája, hogy belegabalyodott valami hálóbá.

VLADIMIR *(spekulál, mint egy esztéta)* Van benne valami...

Lucky indulna vissza a rakományához

POZZO Höha!

Lucky megmerevedik

ESTRAGON Mesélje már el, mikor ellenszegült.

POZZO Szíves örömet, szíves örömet. *(Zsebeiben matat)* Várjunk csak. *(Matat)*

Mit csináltam a permetezőmmel? *(Matat. Még ilyet hangon)* Elveszítettem a légszórómat!

ESTRAGON *(fölnéz, arcán döbbenet ül. Elhaló hangon)* A bal tudóm hallatlan gyenge. *(Halkan köhög. Majd csengő hangon)* De a jobb tudóm zengő érc!

POZZO *(szokott hangján)* Annyi baj legyen. Hol is tartottam? *(Elgondolkozik)*

Várjunk csak! *(Tűnődik)* Nem ott, hogy... *(Fölemeli a fejét)* Segítsenek már!

ESTRAGON Várjunk csak!

VLADIMIR Várjunk csak!

POZZO Várjunk csak!

Mindhárman egyszerre leveszik kalapjukat, tenyerüket homlokukra szorítják, összpontosítanak

ESTRAGON *(diadalmasan)* Aha.

VLADIMIR Eszébe jutott!

POZZO *(türelmetlenül)* No?

ESTRAGON Hogy miért nem teszi le a csomagokat.

VLADIMIR Hülyeség!

POZZO Bizonyos benne?

VLADIMIR A francba is, hát nem elmagyarázta már?

POZZO Elmagyaráztam volna?

ESTRAGON Elmagyarázta volna?

VLADIMIR Meg már le is rakta a csomagokat, mellesleg.

ESTRAGON *(Luckyra pillant)* Le, az igaz. Hát aztán?

VLADIMIR Mivel a csomagokat rég lerakta, lehetetlen, hogy azt kérdeztük volna, miért nem rakja le a csomagokat!

POZZO Kikezdzhetetlen érvelés!

ESTRAGON De miért rakta le a csomagokat?

POZZO Na, erre válaszoljanak!

VLADIMIR Hogy tudjon táncolni.

ESTRAGON Igaz!

POZZO Igaz!

Csend. Felteszik a kalapjukat

ESTRAGON Nem történik semmi, nem jön senki, nem megy senki – borzasztó.

VLADIMIR *(Pozzóhoz)* Mondja neki, hogy gondolkozzék!

POZZO Adják oda neki a kalapját!

VLADIMIR A kalapját?

POZZO Kalap nélkül nem tud gondolkozni.

VLADIMIR *(Estragonhoz)* Add oda neki a kalapját!

ESTRAGON Én? Az után, amit művelt velem? Soha!

VLADIMIR Majd én odaadom.

Nem mozdul

ESTRAGON *(Pozzóhoz)* Mondja neki, hogy menjen érte ő maga.

POZZO Jobb, ha odaadjuk neki.

VLADIMIR Majd én odaadom.

Fölveszi a földről a kalapot és karnyújtásnyi távolságból Lucky felé tartja, aki nem mozdul

POZZO Föl kell tennie a fejére.
ESTRAGON (*Pozzóhoz*) Mondja neki, hogy vegye el!
POZZO Jobb, ha fölteszük neki.
VLADIMIR Majd én fölteszem neki.

Megkerült Luckyt, óvatosan mögé lopózik, fejére teszi a kalapot, ügyesen visszahúzódik. Lucky nem mozdul. Csend

ESTRAGON Mire vár?

POZZO Húzódjának hátrébb! (*Vladimir és Estragon távolabb húzódnak Luckytól. Pozzo megrántja a kötelet. Lucky ránéz*) Gondolkozz, disznó! (*Szűnet. Lucky táncolni kezd*) Hóha! (*Lucky abbahagyja a táncot*) Gyeride! (*Lucky közelebb megy*) Hóha! (*Lucky megáll*) Gondolkozz!

Csend

LUCKY Másfelől viszont tekintettel a...

POZZO Hóha! (*Lucky elhallgat*) Hátra! (*Lucky elindul háttal*) Hóha! (*Lucky megáll*) Fordul! (*Lucky a közönség felé fordul*) Gondolkozz!

Lucky tirádája alatt a többiek a következőképpen viselkednek: 1. Vladimir és Estragon feszülten figyel, Pozzo lehangolt és viszolygó. 2. Vladimir és Estragon tiltakozni kezd, Pozzo egyre jobban szenved. 3. Vladimir és Estragon újra nagyon figyel, Pozzo egyre ingerültebbé válik, és egyre jobban nyög. 4. Vladimir és Estragon erőteljesen tiltakozik, Pozzo felugrik, rángatja a kötelet. Általános hangzavar. Lucky ráncigálja a kötelet, meg-meginog, üvölti a szövegét. Mind a hárman Luckyra vetik magukat, aki dulakszik velük, de közben üvöltve mondja a szövegét

LUCKY Adva van amint azt nyilvánossá tett munkáiban Pika és Wattkan lefekteti egy fehér szakállú quaquaquaquaszemélyes Isten aki időn kívül és kiterjedés nélkül quaquaquaquá létezik aki az isteni apátia az isteni atámibia az isteni afázia magasságaiból eddig még ismeretlen okból amire az idő majd magyarázatot ad szívből szeret kevés kivételtől eltekintve mindannyiunkat és mint az isteni Miranda együtt szenved mindazokkal akik eddig még ismeretlen okból amire majd az idő magyarázatot ad a gyötrelmekre vettek a tűzbe vettek mely tűznek lángja fellobban és ha így megy tovább ki vonná kétségbe lángba borítja a levegőéget lángot vet más szóval mondva a poklot beledurrantja a mennybe ahol óh hogy ragyog az ég azúrja milyen nyugodtan milyen nyugodtan mely nyugodtság bár átmeneti mégis jobb a semminél de nem kell elhamarkodni sőt mi több figyelembe véve hogy Telihere és Curnad befejezetlen munkáinak eredményeként erőfeszítéseiket siker koronázta Esse-in-Posse Emberiség-kutató Akakakadémiáján minden kétséget kizáróan az emberi munkával együtt járó kétségeken túl megállapítást nyert hogy Telihere- és Curnad-befejezetlen munkáinak eredményeként megállapítást nyert mint a továbbiakban de nem kell elhamarkodni mert eddig még ismeretlen okból Pika és Wattkan nyilvánossá tett munkáinak eredményeként minden kétséget kizáróan megállapítást nyert hogy Farfing és Beleböff befejezetlen munkáira tekintettel Telihere és Curnad eddig még ismeretlen okból befejezetlen munkáiban megállapítást nyert amit sokan tagadnak hogy a Telihere- és Curnad-féle ember in-Posse hogy az ember in-Esse hogy a megrövidített ember röviden az ember a fejlett táplálkozási és

űrítési szokások ellenére sorvad és senyved sorvad és senyved és ezzel együtt ezzel egyidejűleg sőt mi több eddig még ismeretlen okból a testkultúrafejlesztés irányelvei ellenére a sporttevékenységek űzése ellenére vagyis a tenisz futball futás kerékpározás úszás repülés hőlégballonozás lovaglás vitorlázórepülés vágýébredés gyephoki korcsolyázás a tenisz különböző versenyágazatai a halódás a repülés a különböző őszi nyári téli sportágak a téli tenisz versenyágazatai a hoki különböző formái ellenére a penicillin és származékai ellenére egyszóval folytatom a motoros sportrepülés vitorlázórepülés a kilenc- és tizenhét lyukú golf a tenisz különböző versenyágazatai ellenére egyszóval eddig még ismeretlen okból lásd Hamham Peckham Fulham Clapham nevezetesen ezzel együtt ezzel egyidejűleg sőt mi több eddig még ismeretlen okból amire majd az idő magyarázatot ad eltörpül és pusztul folytatom egyszóval lásd Fulham Clapham a koponyánkenti holtteher Berkeley püspök halála óta hozzávetőlegesen nagyjában-egészében többé-kevésbé a legközelebbi tizedes jegyig hiteles mérés kerek számmal a skálán egy hüvelyk és négy uncia koponyánként anyaszült meztelenül egyszál harisnyában Connemarában egyszóval eddig még ismeretlen okból nem számít milyen számítás a tények számítanak és figyelembe véve azt ami halálosan komoly sokkal komolyabb mint ahogyan az Steinweg és Peterman elveszett munkáinak fényében látszik ami halálosan komoly sokkal komolyabb mint ahogyan az Steinweg és Peterman elveszett munkáinak fényében fényében fényében látszik hogy síkokon és hegytetőkön tengerpartokon folyók medrében futó vizek futótüzek ugyanaz a lég és majd a föld nevezetesen a lég és majd a föld a jéghidegben a vaksötétben a lég és a föld kövek hona a jéghidegben ó jaj ó jaj a kövek Urának hatszázvalahányadik évében a lég a föld a víz a föld mélységes mély kövek hona jéghideg a földön a vizen és a légben folytatom eddig még ismeretlen okból a tenisz ellenére a tények nem számítanak de majd az idő magyarázatot ad folytatom ó jaj ó jaj gyia gyia röviden pontosan gyia gyia kövek hona ki vonná kétségbe folytatom de nem kell elhamarkodni folytatom a koponya sorvad sorvad sorvad és ezzel együtt ezzel egyidejűleg sőt mi több eddig még ismeretlen okból a tenisz ellenére gyia gyia a szakáll a lángok a könnyek a kövek az ég azúrja milyen nyugodtan ó jaj ó jaj gyia gyia a koponya a koponya a koponya a koponya Connemarában a tenisz ellenére a befejezetlenül abbahagyott munkák halálosan komoly kövek hona egyszóval folytatom ó jaj ó jaj abbahagyott befejezetlen a koponya a koponya Connemarában a tenisz ellenére a koponya ó jaj a kövek Curnad (*ribillió, hangzavar*)... tenisz... kövek... milyen nyugodtan... Curnad... befejezetlen...

POZZO A kalapját!

*Vladimir lekoppja Lucky kalapját. Lucky elhallgat. Elzuhan. Csend.
A győztesek lihegnek*

ESTRAGON A bosszú beteljesült!

Vladimir szemügyre veszi a kalapot, belekémlel

POZZO Adja csak ide! (*Kitépi a kalapot Vladimir kezéből, a földre dobja, összetapossa*) Vége a gondolkodásának!

VLADIMIR De jární csak tud majd?

POZZO Jární vagy csúszni-mászni. (*Rugdossa Luckyt*) Talpra, disznó!

ESTRAGON Lehet, hogy meghalt!

VLADIMIR De így megölni?

POZZO Talpra, mocsok! *(Megrántja a kötelet)* Segítsenek már!
VLADIMIR De hogy?
POZZO Emeljék föl!

*Estragon és Vladimir talpra segítik Luckyt, tartják egy ideig, aztán elengedik,
Lucky elzuhan*

ESTRAGON Készakarva csinálja.
POZZO Tartaniuk kell. *(Szünet)* Na, gyerünk, gyerünk, emeljék föl!
ESTRAGON Menjen a pokolba!
VLADIMIR Gyerünk, még egyszer.
ESTRAGON Minek néz ez bennünket?

Felemelik Luckyt, és állva tartják

POZZO El ne engedjék! *(Estragon és Vladimir tántorog)* Ne mozduljanak! *(Pozzo elmegy a bőröndért és a kosárért, odaviszi Luckyhoz)* Tartsák szorosan! *(A bőröndöt Lucky kezébe nyomja. Lucky rögtön kiejti a kezéből)* El ne engedjék! *(Visszateszi a bőröndöt Lucky kezébe. A bőrönd érintésére Lucky fokozatosan magához tér, ujjai végül a fogantyú köré fonódnak)* Tartsák szorosan! *(Ugyanaz a játék a kosárral)* Most elengedhetik! *(Estragon és Vladimir elhúzódik Luckytól, aki megtántorodik, kalimpál, dülöngél, de sikerül talpon maradnia, kezében a bőrönd és a kosár. Pozzo hátralép, csattint az ostorral)* Gyia! *(Lucky közelebb tántorog)* Hátra! *(Lucky visszatántorog)* Fordul! *(Lucky megfordul)* Kész. Járóképes. *(Estragonhoz és Vladimirhoz fordul)* Köszönöm, uraim, és engedjék meg... *(Zsebében kotorászik)*... engedjék meg, hogy... *(Kotorászik)*... hogy a legjobbakat... *(Kotorászik)*... de hova lett az óráim? *(Kotorászik)* Valódi dupla fedelű zsebóra, uraim, billegőkerekes holtjáratgátlóművel! *(Elpityeredve)* Még nagypapitól kaptam. *(Keresi a földön, Vladimir és Estragon hasonlóképpen. Pozzo a lábfejevel felfordítja Lucky kalapjának maradványait)* Nahát, az nem lehet, hogy...

VLADIMIR Biztos az órázsebben van.

POZZO Várjanak! *(Hétrét görnyed, hogy fülét a hasra szorítsa, hallgatózik. Csend)* Semmit nem hallok. *(Közelebb inti őket. Vladimir és Estragon odamennek hozzá, ráhajolnak a hasára)* A kettyegést csak kellene hallani!

VLADIMIR Csend!

Mindhárman hétrét görnyedve fülelnek

ESTRAGON Hallok valamit.
POZZO Hol?
VLADIMIR Az a szív.
POZZO *(csalódottan)* A pokolba!
VLADIMIR Csend!
ESTRAGON Lehet, hogy megállt.

Fölegyenessednek

POZZO Melyikőjük bűzlik ilyen rettenetesen?
ESTRAGON Neki a szája bűdös, nekem a lábam.
POZZO Mennem kell.
ESTRAGON És a dupla fedelű?

POZZO Biztosan a kastélyban felejtettem.

Csend

ESTRAGON Hát akkor... Minden jót.

POZZO Minden jót.

VLADIMIR Minden jót.

POZZO Minden jót.

Csend. Senki sem mozdul

VLADIMIR Minden jót.

POZZO Minden jót.

ESTRAGON Minden jót.

Csend

POZZO És köszönöm.

VLADIMIR Mi köszönjük.

POZZO Szóra sem érdemes.

ESTRAGON De, de.

POZZO Nem, nem.

VLADIMIR De, de.

ESTRAGON Nem, nem.

Csend

POZZO Nehezen visz rá a lélek, hogy... *(Hosszan tétovázik)*... eltávozzam körükből.

ESTRAGON Ilyen az élet.

*Pozzo megfordul, Luckytól távolodóan elindul az oldaltakarás felé,
menet közben folyamatosan enged a kötélnek*

VLADIMIR Rossz irányba megy.

POZZO Lendületet kell vennem a repülőrajthoz. *(A kötél végéhez érve – kint a
takarásban – megáll, megfordul és bekiabál)* Húzódjanak hátrébb! *(Vladimir és
Estragon hátrébb húzódnak, Pozzo irányába néznek. Ostorpattogás)* Gyia! Gyia!

ESTRAGON Gyia!

VLADIMIR Gyia!

Lucky elindul a takarásba

POZZO Vágta! *(Megjelenik a takarásból, Lucky nyomában átvág a színen. Vladimir
és Estragon kalapjukkal integetnek. Lucky el)* Gyia! Gyia! *(Mielőtt ő is eltűnne a
takarásban, megáll, megfordul. A kötél megfeszül. Lucky zuhanásának hangja)*
Ülőke! *(Vladimir felveszi a faszéket, Pozso kezébe adja, aki odadobja Luckynak)*
Minden jót!

VLADIMIR, ESTRAGON *(integetve)* Minden jót! Minden jót!

POZZO Talpra! Disznó! *(Lucky nagy zajjal feláll)* Gyia! *(Pozso el)* Vágta! Gyia!

Minden jót! Disznó! Gyí! Minden jót!

Hosszú csend

VLADIMIR Ezzel is telt az idő.

ESTRAGON Amúgy is eltelt volna.

VLADIMIR El, el, de nem ilyen gyorsan.

Szünet

ESTRAGON Most mit csinálunk?

VLADIMIR Nem tudom.

ESTRAGON Menjünk innen.

VLADIMIR Nem lehet.

ESTRAGON Miért nem?

VLADIMIR Godot-ra várunk.

ESTRAGON *(csüggedten)* Ja!

Szünet

VLADIMIR Hogy megváltoztak!

ESTRAGON Kik?

VLADIMIR Ők ketten.

ESTRAGON Jó ötlet, társalogjunk!

VLADIMIR Ugye?

ESTRAGON Mi ugye?

VLADIMIR Hogy megváltoztak.

ESTRAGON Alighanem. Mindenki megváltozik. Csak mi nem tudunk.

VLADIMIR Alighanem? Holtbiztos. Nem láttad őket?

ESTRAGON Talán. Csak én nem ismerem őket.

VLADIMIR Már hogyne ismernéd.

ESTRAGON Nem, nem ismerem.

VLADIMIR Ismerjük őket, mondom. Mindig mindent elfelejtesz. *(Szünet. Magában.)*

Kivéve, ha nem ugyanazok voltak...

ESTRAGON Akkor ők mért nem ismertek fel bennünket?

VLADIMIR Az nem jelent semmit. Én is úgy tettem, mintha nem ismerném fel őket.

Mert minket se ismernek fel soha.

ESTRAGON Ne foglalkozz ezzel. Azt kéne, hogy... aú! *(Vladimir nem figyel oda)* Aú!

VLADIMIR *(magában)* Kivéve, ha nem ugyanazok voltak...

ESTRAGON Didi! Most meg a másik lábam! *(A halomhoz sántikál)*

VLADIMIR Kivéve, ha nem ugyanazok voltak...

FIÚ *(kintről)* Uram!

Estragon megáll. Mind a ketten a hang irányába fordulnak

ESTRAGON Na, mehetünk megint!

VLADIMIR Gyere közelebb, gyermekem!

Fü jön, félénken. Megáll

FIÚ Albert úr...?

VLADIMIR Igen.

ESTRAGON Mit akarsz?

VLADIMIR Gyere közelebb!

A Fiú nem mozdul

ESTRAGON (*indulatosan*) Gyere hát, ha mondják, nem hallod?

A Fiú félénken közelebb megy, megáll

VLADIMIR No?

FIÚ Godot úr...

VLADIMIR Nyilván... (*Szünet*) Gyere közelebb!

ESTRAGON (*erélyesen*) Gyere már közelebb! (*A Fiú félénken közelebb megy, megáll*)

Miért ilyen későn jöttél?

VLADIMIR Godot úrtól hoztál üzenetet?

FIÚ Igen, uram.

VLADIMIR No, mi az?

ESTRAGON Miért ilyen későn jöttél?

A Fiú hol egyikükre, hol másikukra néz, nem tudja, kinek válaszoljon

VLADIMIR (*Estragonhoz*) Hagyd békén a fiút!

ESTRAGON (*erélyesen*) Te hagyjál békén engem! (*Közelebb megy, a Fiúhoz*) Tudod, mennyi az idő?

FIÚ (*hátrálva*) Nem az én hibám, uram.

ESTRAGON Hanem kié? Az enyém?

FIÚ Félttem, uram.

ESTRAGON Féltél? Mitől? Tőlünk? (*Szünet*) Felelj!

VLADIMIR Én már értem. Amazoktól félt.

ESTRAGON Mióta vagy itt?

FIÚ Már jó ideje, uram.

VLADIMIR Az ostortól féltél?

FIÚ Attól, uram.

VLADIMIR A kiabálástól?

FIÚ Attól, uram.

VLADIMIR Attól a két nagy embertől.

FIÚ Azoktól, uram.

VLADIMIR Ismered őket?

FIÚ Nem, uram.

VLADIMIR Idevalósi vagy? (*Szünet*) Itt laksz?

FIÚ Itt, uram.

ESTRAGON Csupa hazugság! (*Karjánál fogva rázza a Fiút*) Mondd meg az igazat!

FIÚ (*reszkelve*) Ez az igazság, uram!

VLADIMIR Békén hagynád végre? Mi bajod? (*Estragon elereszti a Fiút, odébb megy, arcát a tenyerébe temeti. Vladimir és a Fiú figyelmesen nézik. Estragon leengedi a kezét. Arca feldúlt*) Mi bajod?

ESTRAGON Boldogtalan vagyok.

VLADIMIR Ne mondd! Mióta?

ESTRAGON Elfelejtettem.

VLADIMIR Az emlékezet furcsa tréfákat űz velünk. (*Estragon beszélni próbál, legyint, visszasántikál a helyére, leül, kezdi lehúzni a cipőjét. Vladimir a Fiúhoz*) No?

FIÚ Godot úr...

VLADIMIR Találkoztam én már veled, ugye?

FIÚ Nem tudom, uram.
VLADIMIR Nem ismersz?
FIÚ Nem, uram.
VLADIMIR Nem te voltál itt tegnap?
FIÚ Nem, uram.
VLADIMIR Először vagy itt?
FIÚ Először, uram.

Csend

VLADIMIR Szavak, szavak. *(Szünet)* Beszélj!
FIÚ *(sietősen)* Azt mondta Godot úr, mondjam meg, hogy ma este nem tud eljönni,
de holnap biztosan eljön.

Csend

VLADIMIR Ennyi?
FIÚ Ennyi, uram.

Csend

VLADIMIR Godot úrnál dolgozol?
FIÚ Nála, uram.
VLADIMIR És mit dolgozol?
FIÚ Kecskéket őrzök, uram.
VLADIMIR Jól bánik veled?
FIÚ Jól, uram.
VLADIMIR Nem szokott megverni?
FIÚ Nem, uram. Engem nem.
VLADIMIR Kit szokott?
FIÚ A testvéremet, uram.
VLADIMIR Ahá, testvéred is van?
FIÚ Van, uram.
VLADIMIR És ő mit dolgozik?
FIÚ Juhokat őriz, uram.
VLADIMIR És téged miért nem ver meg Godot úr?
FIÚ Nem tudom, uram.
VLADIMIR Talán mert kedvel téged.
FIÚ Nem tudom, uram.

Csend

VLADIMIR Ad enni rendesen? *(A Fiú tétovázik)* Jól tart?
FIÚ Elég jól, uram.
VLADIMIR Akkor nem vagy boldogtalan? *(A Fiú tétovázik)* Érted, mit kérdezek?
FIÚ Értem, uram.
VLADIMIR Akkor?
FIÚ Nem tudom, uram.
VLADIMIR Nem tudod, hogy boldogtalan vagy-e?
FIÚ Nem, uram.
VLADIMIR Akkor egy cipőben járunk. *(Csend)* Hol szoktál aludni?

FIÚ A padláson, uram.
VLADIMIR A testvéreddel?
FIÚ Vele, uram.
VLADIMIR A szénában?
FIÚ Ott, uram.

Csend

VLADIMIR Jó, elmehetsz.
FIÚ Mit mondhatok Godot úrnak, uram?
VLADIMIR Mondd meg neki... *(Tétovázik)*... mondd meg neki, hogy láttál bennünket.
(Szünet) Mert láttál bennünket, ugye?
FIÚ Igen, uram. *(Hátralep, tétovázik, megfordul, és futva el)*

A fény hirtelen elhalványul. Egy pillanat alatt leszáll az éjszaka. Hátrul felkel a hold, egyre feljebb emelkedik az égen, megáll, a színt halvány fénnel szórja be

VLADIMIR Na végre! *(Estragon feláll, Vladimirhoz megy, kezében egy-egy cipő. Leteszi őket a színpad szélére, felegyenesedik, a holdat szemléli)* Mit csinálsz?
ESTRAGON Sápadt a sok bujdosástól.
VLADIMIR He?
ESTRAGON Csak kóborol az égen, és nézi a magunkformájúakat.
VLADIMIR De a cipőd. A cipőddel mit csinálsz?
ESTRAGON *(megfordul, nézi a cipőket)* Itt hagyom. *(Szünet)* Hátha jön valaki, aki...
aki... aki olyan, mint én... csak kisebb a lába... az majd boldogul vele.
VLADIMIR Nem járhatasz mezítláb.
ESTRAGON Krisztus járhatott?
VLADIMIR Krisztus! Mi köze ehhez Krisztusnak? Ne hasonlítsd magad Krisztushoz!
ESTRAGON Óhózzá hasonlítottam magam egész életemben.
VLADIMIR Ahol ő lakott, jó idő volt, nem esett az eső.
ESTRAGON Igaz. És a megfeszítés hamar ment.

Csend

VLADIMIR Nincs már itt semmi keresnivalónk.
ESTRAGON Se itt, se másutt.
VLADIMIR Gogo, Gogo, hagyd abba. Holnapra minden jóra fordul.
ESTRAGON Ezt honnan veszed?
VLADIMIR Nem hallottad, mit mondott a gyerek?
ESTRAGON Nem.
VLADIMIR Azt mondta, hogy holnap Godot biztosan eljön. *(Szünet)* Ehhez mit szólsz?
ESTRAGON Akkor nincs más, mint várni tovább ugyanitt.
VLADIMIR Megörültél? Fedél alá kell húzódnunk. *(Megragadja Estragon karját)*
Gyere! *(Maga után vonszolja Estragont. Estragon engedi, később megmakacsolja magát. Megállnak)*
ESTRAGON *(nézi a fát)* Kár, hogy nincs nálunk kötél.
VLADIMIR Gyere! Hideg van. *(Magával vonszolja Estragont, mint előbb)*
ESTRAGON Juttasd eszembe, hogy holnap hozzak kötelet.
VLADIMIR Jó. Gyere. *(Magával vonszolja, mint előbb)*
ESTRAGON Mennyi ideje vagyunk mi együtt? Mindent egybevéve?

VLADIMIR Nem tudom. Úgy ötven éve.
 ESTRAGON Emlékszel, amikor belevetettem magam a Rhône vizébe?
 VLADIMIR Szőlőt szüreteltünk.
 ESTRAGON Te halásztál ki.
 VLADIMIR Hol van az már.
 ESTRAGON A ruhám a napon száradt meg.
 VLADIMIR Nem jó ezt felelegezni. Gyere! *(Magával vonszolja, mint előbb)*
 ESTRAGON Várjál!
 VLADIMIR Fázm.
 ESTRAGON Várjál! *(Elhúzódik Vladimirtól)* Néha nem is tudom, nem boldogultunk volna-e jobban külön-külön, ki-ki egymagában. *(Átvág a színen, leül a halomra)*
 Más a természetünk.
 VLADIMIR *(harag nélkül)* Nem biztos.
 ESTRAGON Igaz, semmi nem biztos.

Vladimir lassan átmegy a színen és leül Estragon mellé

VLADIMIR Ha jobbnak látod, még mindig elválhatunk.
 ESTRAGON Most már nem érdemes.

Csend

VLADIMIR Igaz, most már nem érdemes.

Csend

ESTRAGON Na, megyünk?
 VLADIMIR Jó, menjünk.

Nem mozdulnak

Függöny

MÁSODIK FELVONÁS

Másnap. Ugyanakkor. Ugyanott

Az előszínpad közepén Estragon cipője, sarkával össze, orrával szét.

Lucky kalapja ugyanott.

A fán négy-öt levél

Vladimir jön, zaklatottan. Megtorpan és hosszan elnézi a fát, majd hirtelen lázas tempóban elkezdi összevissza járkálni a színen. A cipők előtt megáll, lehajol, az egyiket felemeli, vizsgálgatja, beleszagol, kifejezésre juttatja undorát, óvatosan visszateszi. Járkál. Megáll a jobb oldal legszélén, tenyerével ernyőt tart szeme fölé és elnéz a semmibe. Járkál. Megáll a bal oldal legszélén, mint előbb. Járkál. Hirtelen megtorpan és hangosan énekelni kezd

VLADIMIR A kukta egy... *(Túl magasan kezdte, abbahagyja, torkát köszörülti, folytatja)*

A kukta egy kutyát
Kenyérlopáson ért,
És leveseskanállal
Verte szét a fejét.

Futott a sok kutya,
Hogy sírt ásson neki -
(Megakad, elmereng, folytatja)

Futott a sok kutya,
Hogy sírt ásson neki.
A jövőző kutyáknak
Most sírkő hirdeti,

Hogy a kukta egy kutyát
Kenyérlopáson ért,
És leveseskanállal
Verte szét a fejét.

Futott a sok kutya,
Hogy sírt ásson neki -
(Megakad, elmereng, folytatja)

Futott a sok kutya,
Hogy sírt ásson neki -
(Megakad, elmereng. Halkan)

Hogy sírt ásson neki...

Egy pillanatra elhallgat, megáll, majd lázas tempóban elkezdi összevissza járkálni a színen. A fa előtt megtorpan, jön-megy, a cipő előtt is, jön-megy, megáll a jobb oldal legszélén, elnéz a semmibe, a bal oldal legszélén, elnéz a semmibe. Estragon jön jobbról, meztláb, lehorgasztott fejfel. Lassan átmegy a színen. Vladimir megfordul, meglátja

Megint te. *(Estragon megáll, de fejét nem emeli fel. Vladimir elindul feléje)* Gyere, öleljelek meg!
ESTRAGON Ne érh hozzáám!

Vladimir visszahőköl, fájdalmasan

VLADIMIR Azt akarod, hogy elmenjek? *(Szünet)* Gogo! *(Szünet. Vladimir figyelmesen szemügyre veszi)* Megverték? *(Szünet)* Gogo! *(Estragon nem szól, fejét leszeget)* Hol töltötted az éjszakát?

ESTRAGON Ne érh hozzáám! Ne kérdezősködj! Ne beszéljess! Maradj velem!

VLADIMIR Elhagytalak valaha is?

ESTRAGON Hagytad, hogy elhagyjalak.

VLADIMIR Nézz rám. *(Estragon nem emeli fel a fejét. Indulatosan)* Rám néznél végre? *(Estragon felemeli a fejét. Hosszan nézik egymást, majd hirtelen összeölelkeznek, lapogatják egymás hátát. Ölelés vége. Estragon támasz híján majdnem elesik)*

ESTRAGON Micsoda nap!

VLADIMIR Kik vertek meg? Halljam.

ESTRAGON Megint eltelt egy nap.

VLADIMIR Még nem.

ESTRAGON Nekem eltelt, akármilyen történik. *(Csend)* Énekeltél, hallottam.

VLADIMIR Persze. Emlékszem.

ESTRAGON Ettől kikészültem. Egyedül van, mondtam magamban, úgy tudja, örökre eltűntem, mégis énekel.

VLADIMIR Az ember nem ura önmagának, ha elkapja a hangulat. Egész nap kitűnő formában érzem magam. *(Szünet)* Éjszaka se kellett felkelnem, egyetlenegyszer se.

ESTRAGON *(búsan)* Na látod, a pisálás is jobban megy, ha nem vagyok itt.

VLADIMIR Hiányoztál... de közben meg boldog voltam. Nem furcsa?

ESTRAGON *(megütkezve)* Boldog voltál?

VLADIMIR Lehet, hogy nem ez a legjobb szó rá.

ESTRAGON És most?

VLADIMIR Most? *(Vidáman)* Megint itt vagy... *(Közömbösen)* Megint itt vagyunk. *(Komoran)* Megint itt vagyok.

ESTRAGON Látod, máris rosszabbul érzed magad, hogy itt vagyok veled. Én is jobban érzem magam egyedül.

VLADIMIR *(ingerülten)* Akkor meg mit somfordálsz vissza állandóan?

ESTRAGON Nem tudom.

VLADIMIR Én meg tudom. Mert nem bírod magad megvédeni. Mert én nem hagytam volna, hogy megverjenek.

ESTRAGON Nem tudtad volna visszatartani őket.

VLADIMIR Miért nem?

ESTRAGON Tizen voltak.

VLADIMIR Úgy értem, még mielőtt megvernek. Téged tartottalak volna vissza attól, hogy megtedd, amit tettél.

ESTRAGON Én nem tettem semmit.

VLADIMIR Akkor miért vertek meg?

ESTRAGON Nem tudom.

VLADIMIR Nem, Gogo, az igazság az, hogy van, amihez neked nincs érzéked, nekem pedig van, ezt te is tudod.

ESTRAGON Mondom, hogy nem csináltam semmit.

VLADIMIR Jó, lehet, hogy nem. De ahogyan csinálod, az számít, ahogyan csinálod, ha meg akarod üszni.

ESTRAGON Nem csináltam semmit.

VLADIMIR A lelked legmélyén biztosan te is boldog vagy, kár, hogy nem tudod.

ESTRAGON Mitől lennék boldog?

VLADIMIR Hogy visszajöttél, és itt lehetsz velem.

ESTRAGON Azt mondd?

VLADIMIR Mondd már ki, hogy az vagy, akkor is, ha nem igaz.

ESTRAGON De mit mondjak ki, hogy vagyok?

VLADIMIR Azt, hogy: boldog vagyok.

ESTRAGON Boldog vagyok.

VLADIMIR Én is.

ESTRAGON Én is.

VLADIMIR Boldogok vagyunk.

ESTRAGON Boldogok vagyunk. *(Csend)* És most, hogy mind a ketten boldogok vagyunk, most mit csinálunk?

VLADIMIR Várunk Godot-ra. *(Estragon felnyög. Csend)* Itt valami megváltozott tegnap óta.

ESTRAGON És ha mégse jön?

VLADIMIR *(pillanatnyi rémület után)* Meglátjuk, ha itt az ideje. *(Szünet)* Mondom, hogy tegnap óta itt valami megváltozott.

ESTRAGON Csurog-csöpög minden.

VLADIMIR Nézd csak a fát!

ESTRAGON Nem léphetünk kétszer ugyanabba a genyóba.

VLADIMIR A fa, nézd már a fát!

Estragon nézi a fát

ESTRAGON Nem volt itt tegnap?

VLADIMIR Hogyne lett volna. Nem emlékszel? Majdnem felakasztottuk rá magunkat.

De neked nem akaródzott. Erre se emlékszel?

ESTRAGON Álmodtad.

VLADIMIR Létezik, hogy máris elfelejtetted?

ESTRAGON Ilyennek születtem. Vagy rögtön felejték, vagy sose.

VLADIMIR Na és Pozzo meg Lucky? Őket is elfelejtetted?

ESTRAGON Pozzo meg Lucky?

VLADIMIR Ez mindent elfelejtett!

ESTRAGON Emlékszem egy idiótára, aki szétrúgta a sipcsontomat. Utána meg vitustáncot járt.

VLADIMIR Az volt Lucky!

ESTRAGON Arra emlékszem. Mikor is volt ez?

VLADIMIR És a gazdájára, arra nem emlékszel?

ESTRAGON Adott nekem csontot.

VLADIMIR Az volt Pozzo.

ESTRAGON És ez mind tegnap lett volna, azt mondd?

VLADIMIR Persze hogy tegnap.

ESTRAGON És itt, ahol most vagyunk?

VLADIMIR Hol másutt? Neked nem ismerős ez a tájék?

ESTRAGON *(hirtelen előnti a méreg)* Ismerős? Mi legyen rajta ismerős? Egész rohadt életemben itt csúsztam-másztram a sárban. És te még a tájképről beszélsz? *(Dühödten körülnéz)* Nézd ezt a trágyadombot. Sose mászhattam ki belőle.

VLADIMIR Csak nyugodtan, nyugodtan.

ESTRAGON Jössz nekem a tájképeddel! A férgekéről mesélj inkább!

VLADIMIR Akkor se akard nekem bebeszélni, hogy ez itt... *(kézmozdulat)*... mondjuk a... *(tétovázik)*... Macon-vidékre emlékeztet! Nem tagadhatod, hogy óriási a különbség.

ESTRAGON Macon! Ki beszélt neked a Macon-vidékről?

VLADIMIR Hisz te is jártál ott, a Macon-vidéken.

ESTRAGON Dehogy, én soha nem jártam a Macon-vidéken. Egész okádék életemet itt okádtam szét, így, ahogy mondom! Itt! A Takony-vidéken!

VLADIMIR Együtt jártunk ott, esküdni mernék rá. Szőlőt szüreteltünk egy gazdánál, úgy hívták, hogy... *(ujjával csettint)*... most nem jut eszembe a gazda neve, egy faluban, úgy hívták, hogy... *(ujjával csettint)*... most nem jut eszembe a falu neve, nem emlékszel?

ESTRAGON *(kicsit nyugodtabban)* Lehetséges. Nem vettem észre.

VLADIMIR Arrafelé minden olyan vöröses.

ESTRAGON *(elkeseredetten)* Nem vettem észre, mondom.

Csend. Vladimir mélyet sóhaj

VLADIMIR Nehéz veled kijönni, Gogo.

ESTRAGON Jobb lenne, ha elválnánk.

VLADIMIR Mindig ezt mondd, de mindig visszasomfordálsz.

ESTRAGON A legjobb volna, ha engem is megölnének, mint azt a másikat.

VLADIMIR Milyen másikat? *(Szünet)* Milyen másikat?

ESTRAGON Másokat. Azt a sok-sok milliót.

VLADIMIR *(bölcselkedve)* Mindenkinek a maga keresztje! *(Sóhaj)* Míg bele nem hal. *(Utánagondol)* És el nem felejtik.

ESTRAGON Addig is próbáljunk nyugodtan társalkodni, ha már nem tudunk csendben maradni.

VLADIMIR Igazad van, kimeríthetetlenek vagyunk.

ESTRAGON Mert így nem kell gondolkoznunk.

VLADIMIR Van rá mentségünk.

ESTRAGON És nem kell hallgatnunk.

VLADIMIR Megvan rá az okunk.

ESTRAGON A halottak hangját.

VLADIMIR Olyan a hangjuk, mint a szárnycsattogás.

ESTRAGON Mint az avarzörgés.

VLADIMIR Mint a homokcsiszorgás.

ESTRAGON Mint az avarzörgés.

Csend

VLADIMIR Mondja mindegyik a magátét.

ESTRAGON Egyszerre beszélnek.

Csend

VLADIMIR Vagy inkább suttognak.

ESTRAGON Surrognak.

VLADIMIR Mormolnak.

ESTRAGON Surrognak.

Csend

VLADIMIR Mit mondanak?
ESTRAGON Az életükről beszélnek.
VLADIMIR Hogy éltek, az nem elég nekik.
ESTRAGON Beszélniük kell róla.
VLADIMIR Hogy halottak, az nem elég nekik.
ESTRAGON Nem kielégítő.

Csend

VLADIMIR A hangjuk, mint a szárnycsattogás.
ESTRAGON Mint az avarzörgés.
VLADIMIR Mint a hamuzízegés.
ESTRAGON Mint az avarzörgés.

Hosszú csend

VLADIMIR Mondjál valamit!!
ESTRAGON Próbálnék.

Hosszú csend

VLADIMIR (*kínkeservesen*) Bármit, csak beszélj!
ESTRAGON Most mit csinálunk?
VLADIMIR Várunk Godot-ra.
ESTRAGON Á! Persze, persze.

Csend

VLADIMIR Ez borzasztó!
ESTRAGON Énekelj valamit!
VLADIMIR Nem, nem! (*Eltűnődik*) Esetleg kezdhethnénk megint előlről az egészet.
ESTRAGON Az már menne könnyen.
VLADIMIR Csakhogy minden kezdet nehéz.
ESTRAGON El lehet kezdeni akárhonnán.
VLADIMIR El lehet, csak el kell dönteni, honnan.
ESTRAGON Igaz.

Csend

VLADIMIR Segíts!
ESTRAGON (*csend*) Próbálnék.
VLADIMIR Aki keres, az hall.
ESTRAGON Hall hát.
VLADIMIR De akkor nem talál.
ESTRAGON Nem bizony.
VLADIMIR És nem is gondolkozik.
ESTRAGON Attól még gondolkozik.
VLADIMIR Nem-nem, azt nem lehet.
ESTRAGON Jó ötlet, mondjunk ellent egymásnak.

VLADIMIR Nem lehet.

ESTRAGON Úgy gondolod?

VLADIMIR Nem fenyeget bennünket az a veszély, hogy valaha még gondolkozni fogunk.

ESTRAGON Akkor meg mi a panaszunk?

VLADIMIR Nem a gondolkodás a legfőbb baj.

ESTRAGON Jó, lehet. Akkor ennyiben maradhatunk.

VLADIMIR Mennyiben?

ESTRAGON Jó ötlet, kérdés-felelet!

VLADIMIR Mit értesz azon, hogy ennyiben?

ESTRAGON Hogy egy bajjal kevesebb, hát annyi baj legyen.

VLADIMIR Igaz.

ESTRAGON És... ha hálát adnánk, amiért nincs bajunk?

VLADIMIR A rettenetes az, hogy valaha is gondolkoztunk.

ESTRAGON Tényleg megeshetett ilyesmi velünk?

VLADIMIR Honnan ez a sok hulla?

ESTRAGON Csontváz.

VLADIMIR Azt mondd meg nekem.

ESTRAGON Igaz.

VLADIMIR Egy kicsit biztosan gondolkoztunk.

ESTRAGON A legeslegelején.

VLADIMIR Kripta! Csontház!

ESTRAGON Nem muszáj odanézni!

VLADIMIR Nem tudok nem odanézni.

ESTRAGON Igaz.

VLADIMIR Hiába próbálok.

ESTRAGON Mit mondasz?

VLADIMIR Hogy hiába próbálok.

ESTRAGON Eltökélten a Természet felé kellene fordulnunk.

VLADIMIR Próbáltunk.

ESTRAGON Igaz.

VLADIMIR Jó, tudom, hogy nem ez a legrosszabb.

ESTRAGON Hogy mi?

VLADIMIR Hogy valaha is gondolkoztunk.

ESTRAGON Nyilván.

VLADIMIR Persze, ellettünk volna nélküle is.

ESTRAGON Kevulé vu?

VLADIMIR Mit mondasz?

ESTRAGON Kevulé vu.

VLADIMIR Ja, hogy que voulez-vous. Pontosan.

Csend

ESTRAGON Nem is volt olyan rossz ez a kis riposztolás.

VLADIMIR Nem, de most ki kellene találni valami mást.

ESTRAGON Hadd lám csak! *(Kalapját leveszi, összpontosít)*

VLADIMIR Hadd lám csak! *(Kalapját leveszi, összpontosít, Hosszú csend)* Aha!

Kalapjukat felteszik, ellazulnak

ESTRAGON No?

VLADIMIR Mit is mondtam, honnan folytathatnánk?

ESTRAGON Mikor mondtad, hogy honnan?

VLADIMIR A legelején.

ESTRAGON Minek a legelején?

VLADIMIR Az estének... Azt mondtam, hogy... Azt mondtam, hogy...

ESTRAGON Nem vagyok én történész.

VLADIMIR Várj csak... megöleltük egymást... boldogok voltunk... boldogok... mit csinálunk most, hogy boldogok vagyunk... várunk tovább... várunk... hadd gondolkozzak egy kicsit... mindjárt eszembe jut... Várunk... most, hogy boldogok vagyunk... várunk... hadd lám csak... Aha! A fa!

ESTRAGON Fa?

VLADIMIR Nem emlékszel a fára?

ESTRAGON Fáradt vagyok.

VLADIMIR Odanézz!

Odanéznak a fára

ESTRAGON Semmit nem látok.

VLADIMIR De hát tegnap este korona nélkül feketén kornyadozott. Most meg levelek vannak rajta.

ESTRAGON Levelek?

VLADIMIR Egyetlen éjszaka alatt.

ESTRAGON Nyilván a tavasz miatt.

VLADIMIR Na de egyetlenegy éjszaka alatt?

ESTRAGON Én azt mondom, tegnap este nem itt voltunk. Ez csak a te rémálmod.

VLADIMIR Mert hol voltunk tegnap este – a te véleményed szerint?

ESTRAGON Honnan tudnám? Másik parcellában. Tele a föld üres helyekkel.

VLADIMIR (*magabiztosan*) Jó. Tegnap este nem itt voltunk. De akkor mit is csináltunk tegnap este?

ESTRAGON Mit csináltunk?

VLADIMIR Próbálj meg visszagondolni!

ESTRAGON Mit csináltunk... gondolom, szövegeltünk.

VLADIMIR (*uralkodik magán*) Miről?

ESTRAGON Hát... mindenféléről, gondolom, de semmi lényegesről.

(*Megbizonyosodva*) Úgy van, emlékszem már, a tegnap estét azzal töltöttük, hogy lényegtelen semmiségekről szövegeltünk. És ez így megy idestova fél évszázada.

VLADIMIR Valami tényre, valami részletkörülményre nem emlékszel?

ESTRAGON (*nyízóttan*) Ne kínozzál már, Didi!

VLADIMIR A nap. A hold. Nem emlékszel?

ESTRAGON Biztos ott voltak, ahol szoktak.

VLADIMIR Semmi szokatlant nem vettél észre?

ESTRAGON Sajna!

VLADIMIR Pozzót se? Luckyt se?

ESTRAGON Pozzót?

VLADIMIR A csontokat.

ESTRAGON Mintha halszájka lett volna.

VLADIMIR Pozzo adta neked.

ESTRAGON Azt nem tudom.

VLADIMIR És a rúgás?

ESTRAGON Bizony, valaki belém rúgott.

VLADIMIR Az a valaki Lucky.

ESTRAGON És hogy ez mind tegnap lett volna?

VLADIMIR Mutasd a lábad!

ESTRAGON Melyiket?

VLADIMIR Mind a kettőt. Húzd fel a nadrágszárad. *(Estragon egyik lábát Vladimir felé nyújtja, fél lábon imbolyog. Vladimir megfogja Estragon lábát. Ide-oda tántorognak)* Húzd fel a nadrágszárad!

ESTRAGON Nem tudom.

*Vladimir felhúzza a nadrágszárat, megnézi Estragon lábát, elereszti.
Estragon majdnem elesik*

VLADIMIR A másikat. *(Estragon ugyanazt a lábát nyújtja)* A másikat, disznó! *(Estragon odanyújtja a másik lábát. Diadalmasan)* Tessék, itt a seb! Kezd gennyesedni!

ESTRAGON Hát aztán?

VLADIMIR *(Elengedi a lábát)* Hol a cipőd?

ESTRAGON Biztosan elhajítottam.

VLADIMIR Mikor?

ESTRAGON Nem tudom.

VLADIMIR Miért?

ESTRAGON *(keservesen)* Nem tudom, miért nem tudom!

VLADIMIR Nem azt kérdeztem, hanem hogy miért hajítottad el!

ESTRAGON *(keservesen)* Mert szorított.

VLADIMIR *(diadalmasan a cipőre mutat)* Ott a cipőd! *(Estragon a cipőre néz)* Azon a szent helyen, ahol tegnap hagytad!

Estragon odamegy a cipőhöz, tüzetesen vizsgálgatja

ESTRAGON Nem az enyém.

VLADIMIR *(elképedve)* Nem a tiéd?!

ESTRAGON Az enyém fekete volt. Ez meg barna.

VLADIMIR Biztos, hogy fekete volt?

ESTRAGON Hát olyan szürkés.

VLADIMIR Ez meg barna? Mutasd.

ESTRAGON *(felemeli az egyik cipőt)* Inkább olyan zöldes.

VLADIMIR Mutasd! *(Estragon átadja neki a cipőt. Vladimir vizsgálja, dühösen ledobja)* Tehát az egészből...

ESTRAGON Na látod, az egész egy rohadt...

VLADIMIR Aha! Értem már. Igen, értem, mi történt.

ESTRAGON Az egész egy rohadt...

VLADIMIR Pofonegyszerű. Valaki itt járt, felhúzta a tiédet, és itt hagyta neked az övét.

ESTRAGON Miért?

VLADIMIR A sajátja szorította, elvitte a tiédet.

ESTRAGON Az enyém is szorított.

VLADIMIR A te lábadat. Az övét nem.

ESTRAGON *(próbálja megérteni, de hiába)* Fáradt vagyok. *(Szünet)* Menjünk.

VLADIMIR Nem lehet.

ESTRAGON Miért nem?

VLADIMIR Godot-ra várunk.

ESTRAGON Ja? *(Szünet. Késébeesetten)* Mit csináljunk, mit csináljunk?

VLADIMIR Semmit. Nincs mit tenni.

ESTRAGON De én így nem bírom tovább.

VLADIMIR Retket kérsz?

ESTRAGON Csak az van?

VLADIMIR Van retek, meg van tarlórépa.

ESTRAGON Sárgarépa nincs?

VLADIMIR Nincs. Különben is mi az, hogy mindig csak sárgarépa!

ESTRAGON Akkor adj egy retket! *(Vladimir kotorászik a zsebében, nem talál mást, csak tarlórépát, végül előhúz egy retket, odanyújtja Estragonnak, aki vizsgálja, szagolgatja)* Ez fekete retek!

VLADIMIR De retek.

ESTRAGON Csak a piros retket szeretem, tudod jól.

VLADIMIR Akkor nem kell?

ESTRAGON Én csak a piros retket szeretem!

VLADIMIR Akkor add vissza!

Estragon visszaadja

ESTRAGON Szerzek én magamnak sárgarépát. *(Nem mozdul)*

VLADIMIR Az egész dolog kezd elveszíteni a jelentőségét.

ESTRAGON Nem eléggé.

Csend

VLADIMIR Mi lenne, ha próbálnád?

ESTRAGON Én már mindent próbáltam.

VLADIMIR Nem úgy, a cipőt. Fölhúzni.

ESTRAGON Az jó ötlet lenne?

VLADIMIR Telne vele az idő. *(Estragon tétovázik)* Biztosíthatlak, az is időtöltés.

ESTRAGON Kikapcsolódás.

VLADIMIR Feltöltődés.

ESTRAGON Kikapcsolódás.

VLADIMIR Próbáld meg.

ESTRAGON Segítesz?

VLADIMIR Persze hogy.

ESTRAGON Nem is jövünk ki rosszul egymással, mi, Didi?

VLADIMIR Így igaz. Gyerünk, próbáljuk először a balt.

ESTRAGON Mindig találunk magunknak valamit, mi, Didi, amittől elhitetjük, hogy létezőnk.

VLADIMIR *(türelmetlenül)* Így igaz, nagy varázslók vagyunk! De mielőtt elfelejtenénk, tartsunk ki eredeti szándékunk mellett. *(Felveszi az egyik cipőt)* Na gyerünk, add a lábad! *(Estragon felemeli az egyik lábát)* A másikat, te ártány! *(Estragon felemeli a másik lábát)* Magasabbra! *(Összekapaszkodva tántorognak a színen. Végül Vladimirnek sikerül az egyik cipőt feladni)* Kelj fel és próbálj járni! *(Estragon járkal)* No?

ESTRAGON Jó rám.

VLADIMIR *(madzagot vesz elő a zsebéből)* Megpróbáljuk befűzni.

ESTRAGON *(hevesen)* Nem, nem, fűzött ne, fűzött ne!

VLADIMIR Megbánod még. Próbáljuk fel a másikat is. *(Mint előbb)* No?

ESTRAGON *(kelletlenül)* Ez is jó.

VLADIMIR Nem szorít?

ESTRAGON Még nem.
 VLADIMIR Akkor megtarthatod.
 ESTRAGON Túl nagy.
 VLADIMIR Lehet neked még zoknid is egyszer.
 ESTRAGON Igaz.
 VLADIMIR Akkor megtartod?
 ESTRAGON Na, most már elég a cipőből.
 VLADIMIR Jó, jó, de...
 ESTRAGON *(ingerülten)* Elég! *(Csend)* Ennyi erővel le is ülhetnék. *(Helyet keres magának, majd elindul és leül a halomra)*
 VLADIMIR Tegnap este is ott ültél.
 ESTRAGON Csak tudnék aludni!
 VLADIMIR Tegnap este elaludtál.
 ESTRAGON Megpróbálok. *(Magzatpózba kucorodik, feje a térde közt)*
 VLADIMIR Várj! *(Odamegy Estragonhoz, leül mellé, és teli torokból énekelni kezd)*
 Csicsíja-csicsíja
 Csicsi-...
 ESTRAGON *(dühösen felemeli fejét)* Ne olyan hangosan!
 VLADIMIR *(lágyan)*
 Csicsíja-csicsíja
 Csicsíja-csicsíja
 Csicsíja-csicsíja
 Csicsi...

Estragon elalszik. Vladimir óvatosan feláll, leveti a kabátját, Estragon vállára teríti, fel-alá járka, karlendítésekkel melegíti magát. Estragon hirtelen felriad, felugrik, vadul rohángál összevissza. Vladimir odaszalad hozzá, átöleli

VLADIMIR Na... na... itt van Didi... ne félj!
 ESTRAGON Jaj!
 VLADIMIR Na... na... Már elmúlt.
 ESTRAGON Zuhantam.
 VLADIMIR Elmúlt már. Elmúlt.
 ESTRAGON Fent voltam a tetején a...
 VLADIMIR Ne mondd el! Gyere, majd kísértáztatjuk. *(Karon fogja Estragont és fel-alá sétáltatja, amíg Estragon már nem hajlandó továbbmenni)*
 ESTRAGON Elég! Elfáradtam!
 VLADIMIR Jobb tétlenül gubbasztani ott?
 ESTRAGON Jobb.
 VLADIMIR Ahogy tetszik. *(Elengedi Estragont, felemeli a földről a kabátját, és magára veszi)*
 ESTRAGON Menjünk!
 VLADIMIR Nem lehet.
 ESTRAGON Miért nem?
 VLADIMIR Godot-ra várunk.
 ESTRAGON Á! *(Vladimir fel-alá járka)* Nem tudsz nyugton maradni?
 VLADIMIR Fázom.
 ESTRAGON Túl korán jöttünk.
 VLADIMIR Mindig megvárjuk, amíg leszáll az éjszaka.
 ESTRAGON De az éjszaka még nem szállt le.
 VLADIMIR Hirtelen száll majd le, mint tegnap.

ESTRAGON Akkor majd éjszaka lesz.

VLADIMIR És akkor elmehetünk.

ESTRAGON Aztán nappal lesz megint. *(Szünet. Kétségbeesetten)* Mit csináljunk, mit csináljunk?

VLADIMIR *(megáll, hevesen)* Abbahagynád a nyivákolást? Torkig vagyok az állandó siránkozásoddal!

ESTRAGON Elmegyek.

VLADIMIR *(megpillantja Lucky kalapját)* Viszont...

ESTRAGON Viszontlátásra.

VLADIMIR ...első látásra ez Lucky kalapja! *(Odamegy)* Egy órája itt vagyok és észre se vettem. *(Nagyon elégedetten)* Helyes!

ESTRAGON Az életben nem látsz viszont.

VLADIMIR Tudtam, hogy jó helyen járunk. Vége a kálváriánknak! *(Felemeli a földről a kalapot, szemügyre veszi, kisimítgatja)* Helyes kis kalap lehetett. *(Felteszi a fejére a saját kalapja helyett, amit odanyűjt Estragonnak)* Nesze.

ESTRAGON Mi van?

VLADIMIR Fogjad!

Estragon átveszi Vladimir kalapját. Vladimir megigazítja a fején Lucky kalapját. Estragon a fejére teszi Vladimir kalapját a sajátja helyett, amit átad Vladimirnek. Vladimir átveszi Estragon kalapját. Estragon megigazítja a fején Vladimir kalapját. Vladimir a fejére teszi Estragon kalapját a Luckyé helyett, amit átad Estragonnak. Estragon átveszi Lucky kalapját. Vladimir megigazítja a fején Estragon kalapját. Estragon a fejére teszi Lucky kalapját a Vladimiré helyett, amit átad Vladimirnek. Vladimir átveszi a saját kalapját. Estragon megigazítja a fején Lucky kalapját. Vladimir a fejére teszi a saját kalapját az Estragoné helyett, amit átad Estragonnak. Estragon átveszi a saját kalapját. Vladimir megigazítja a fején a saját kalapját. Estragon a fejére teszi a saját kalapját a Luckyé helyett, amit átad Vladimirnek. Vladimir átveszi Lucky kalapját. Estragon megigazítja a fején a saját kalapját. Vladimir a fejére teszi Lucky kalapját a sajátja helyett, amit átad Estragonnak. Estragon átveszi Vladimir kalapját. Vladimir megigazítja a fején Lucky kalapját. Estragon visszaadja Vladimir kalapját Vladimirnek, aki elveszi és visszaadja Estragonnak, aki elveszi és visszaadja Vladimirnek, aki elveszi és ledobja a földre

VLADIMIR Jó lesz nekem?

ESTRAGON Honnan tudjam?

VLADIMIR Nem az, hanem hogy hogy nézek ki benne? *(Kihívóan ide-oda forgatja a fejét, illegeti magát, mint egy manőken)*

ESTRAGON Förtelmesen.

VLADIMIR Jó, de nem sokkal rosszabbul, mint általában?

ESTRAGON Se jobban, se rosszabbul.

VLADIMIR Akkor nyugodtan megtarthatom. A sajátom már idegesített. *(Szünet)* Hogy mondjam? *(Szünet)* Viszkettem benne. *(Leveszi Lucky kalapját, belenéz, karimájánál fogva megrázza, megütögeti a tetejét, megint felteszi)*

ESTRAGON Elmegyek.

Csend

VLADIMIR Nem akarsz játszani?

ESTRAGON Játszani? Mit?

VLADIMIR Játszhatnánk Pozzo és Luckyt.

ESTRAGON Sose hallottam róluk.

VLADIMIR Én leszek Lucky, te leszel Pozzo. *(Utánozza Luckyt, amint a csomagok súlya alatt görnyed. Estragon megrökönyödve bámulja)* Na, gyerünk!

ESTRAGON Mit kell csinálnom?

VLADIMIR Szidalmazzá!

ESTRAGON *(rövid gondolkodás után)* Ej, ej.

VLADIMIR Durvábban!

ESTRAGON Te gonokokkus! Te spirohéta!

Vladimir előre-hátra dülöngél, hátrét görnyed

VLADIMIR Most mondd, hogy gondolkozzak!

ESTRAGON Hogy mit?

VLADIMIR Mondjad: Gondolkozz, disznó!

ESTRAGON Gondolkozz, disznó!

Csend

VLADIMIR Nem megy.

ESTRAGON Na, ebből elég!

VLADIMIR Most mondd, hogy táncoljak!

ESTRAGON Elmegyek.

VLADIMIR Táncolj, te ártány! *(Vonaglik. Estragon balra el, sietve)* Nem megy.

(Felnéz, Estragonnak hűlt helyét találja) Gogo! *(Vadul rohangel a színen, jön Estragon balról, lélekszakadva. Vladimirhoz fut, a karjába zuhan)* Na végre, megint itt vagy!

ESTRAGON Átok ül rajtam!

VLADIMIR Hol voltál? Már azt hittem, eltűntél mindörökre.

ESTRAGON Jönnek!

VLADIMIR Kik?

ESTRAGON Nem tudom.

VLADIMIR Hányan?

ESTRAGON Nem tudom.

VLADIMIR *(diadalmasan)* Ez Godot! Végre! Gogo! Ez Godot! Meg vagyunk mentve! Menjünk eléje! *(A takarás felé ráncigálja Estragont. Estragon ellenáll, kitépi magát, jobbra el)* Gogo! Gyere vissza! *(Vladimir kifut a bal oldal legszélére, tekintetével a láthatárt pásztázza. Estragon jön jobbról, Vladimirhoz fut, a karjába zuhan)* Na végre, megint itt vagy!

ESTRAGON A pokolban vagyok!

VLADIMIR Hol voltál?

ESTRAGON Arról is jönnek!

VLADIMIR Be vagyunk kerítve! *(Estragon a színpadfenék irányába rohan)* Hülye!

Ott nincs kijárat. (Karon ragadja Estragont és a színpad elejére vonszolja.

Mutogat előre) Erre! Sehol egy lélek! Menekülj! Gyorsan! *(A nézőtér felé löki*

Estragont. Estragon rémülten visszahököl) Nem akarsz? *(Méretegeti a nézőteret)*

Megértem. Várj, mindjárt kitalálok valamit. *(Elgondolkodik)* Egy dologban reménykedhetsz: ha elbűjsz.

ESTRAGON De hová?

VLADIMIR A fa mögé. *(Estragon tétozázik)* Gyorsan! A fa mögé! *(Estragon elindul és a fa mögé lapul, rájön, hogy nincs elrejtve, előjön a fa mögül)* Na, ennek a fának határozottan semmi hasznát sem vehetjük.

ESTRAGON *(nyugodtabban)* Elvesztettem a fejemet. Bocsáss meg! Nem fordul elő többé. Mondd meg, mit kell tenni.

VLADIMIR Nincs mit tenni.

ESTRAGON Menj és állj oda! *(Kivezeti Vladimirt jobb szélre, háttal fordítja a színpadnak)* Így, nem mozdulsz, és nyitva tartod a szemed! *(Vladimir tekintetével a láthatárt pásztázza, tenyerével ernyőt tart a szeme fölé. Estragon kifut bal szélre, hasonló pozíciót foglal el. Hátrafordítják a fejüket, egymásra néznek)* Vállvetve, mint a régi szép időkben! *(Kis ideig még nézik egymást, aztán örködnek tovább. Hosszú csend)* Látsz valakit közeledni?

VLADIMIR *(fejét odafordítva)* Mi?

ESTRAGON *(hangosabban)* Látsz valakit közeledni?

VLADIMIR Nem.

ESTRAGON Én se.

Örködnek tovább. Csend

VLADIMIR Rémeket láttál.

ESTRAGON *(odafordítja a fejét)* Mi?

VLADIMIR *(hangosabban)* Rémeket láttál!

ESTRAGON Muszáj üvölni?

Örködnek tovább. Csend

VLADIMIR és ESTRAGON *(egyszerre fordulnak egymás felé)* Te viszont...

VLADIMIR Jaj, bocsánat!

ESTRAGON Mondjad csak.

VLADIMIR Nem, nem, csak utánad!

ESTRAGON Nem, nem, előbb te.

VLADIMIR Én vágtam a szavadba.

ESTRAGON Ellenkezőleg.

Dühösen méregetik egymást

VLADIMIR Szertartásos majom!

ESTRAGON Fontoskodó disznó!

VLADIMIR Felszólítalak, hogy fejezd be a mondatot!

ESTRAGON Te fejezd be a tiédet!

Csend. Közelebb húzódnak egymáshoz. Megállnak

VLADIMIR Gyengeelméjű!

ESTRAGON Jó ötlet, sértegetssük egymást!

Elfordulnak, szétválnak, megint megfordulnak, szemtől szembe állnak

VLADIMIR Gyengeelméjű!

ESTRAGON Gyűrűsféreg!

VLADIMIR Szörnyszülött!

ESTRAGON Ágyéktetű!

VLADIMIR Csatornapatkány!

ESTRAGON Káplán!

VLADIMIR Kretén!
ESTRAGON (*megfellebbezhetetlenül*) Kritikuss!
VLADIMIR Jaj! (*Legyőzve elszontyolodik és elfordul*)
ESTRAGON És most béküljünk ki!
VLADIMIR Gogo!
ESTRAGON Didi!
VLADIMIR Add a kezed!
ESTRAGON Itt a kezem!
VLADIMIR Gyere a karomba!
ESTRAGON A karodba?
VLADIMIR Keblemre!
ESTRAGON Gyerünk!

Megölelik egymást. Szétválnak. Csend

VLADIMIR Hogy múlik az idő, ha jól mulat az ember.

Csend

ESTRAGON És most mit csináljunk?
VLADIMIR Míg várunk?
ESTRAGON Míg várunk.

Csend

VLADIMIR Csinálhatnánk gyakorlatokat.
ESTRAGON Mozoghatnánk.
VLADIMIR Egy kis feszítés.
ESTRAGON Egy kis lazítás.
VLADIMIR Egy kis nyújtás.
ESTRAGON Egy kis lazítás.
VLADIMIR Hogy bemelegedjünk.
ESTRAGON Hogy lenyugodjunk.
VLADIMIR Gyerünk.

Vladimir egyik lábáról a másikra ugrál. Estragon utánozza

ESTRAGON (*abbahagyja*) Elég. Belefáradtam.
VLADIMIR (*abbahagyja*) Nem vagyunk formában. Egy kis mélylégzés?
ESTRAGON A légzésbe is belefáradtam.
VLADIMIR Igazad van.

Szünet

Akkor csak a fát csináljuk meg, az egyensúly kedvéért.
ESTRAGON A fát?

Vladimir felveszi a fa pozíciót, fél lábon áll, bizonytalanul inog

VLADIMIR (*befejezi*) Te jössz.

Estragon felveszi a fa pozíciót, inog

ESTRAGON Mit gondolsz, lát most Isten?

VLADIMIR Be kell csukni a szemed.

Estragon becsukja a szemét, még jobban inog

ESTRAGON *(abbahagyja, öklével hadonászik, torkaszakadtából)* Isten, irgalmazz nekem!

VLADIMIR *(sértetten)* És nekem?

ESTRAGON Nekem! Nekem! Irgalmazz! Nekem!

Pozzo és Lucky jönnek, Pozzo vak. Lucky csomagokkal megrakva, mint előbb. Kötél, mint előbb, de sokkal rövidebb, hogy Pozzo könnyebben követhesse Luckyt. Lucky fején másik kalap. Vladimir és Estragon láttán Lucky megtorpan. Pozzo halad tovább, beleütközik Luckyba

VLADIMIR Gogo!

POZZO *(belekapaszkodik Luckyba, aki ettől megtántorodik)* Mi ez? Ki az?

Lucky elzuhan, mindent kiejt a kezéből, magával rántja Pozzót. Tehetetlenül fekszenek a szanaszét heverő csomagok között

ESTRAGON Ez Godot?

VLADIMIR Végre! *(Odamegy az emberkupachoz)* Végre erősítést kaptunk!

POZZO Segítség!

ESTRAGON Ez Godot?

VLADIMIR Már majdnem erőt vett rajtunk a csüggedés. De most már kihúzzuk estig.

POZZO Segítség!

ESTRAGON Hallod?

VLADIMIR Nem vagyunk többé egyedül, nem kell egyedül várnunk az éjszakát, nem kell egyedül várnunk Godot-ra, nem kell egyedül várnunk, hogy ...várjunk... Egész este küszködtünk, támasz nélkül. De ennek vége. Most már holnap van.

POZZO Segítség!

VLADIMIR Az idő visszazökkent. A nap lenyugszik, a hold fölkel, mi pedig... már itt se vagyunk.

POZZO Irgalom!

VLADIMIR Szegény Pozzo!

ESTRAGON Tudtam, hogy ő az.

VLADIMIR Ki?

ESTRAGON Godot.

VLADIMIR De hisz ez nem Godot.

ESTRAGON Nem Godot?

VLADIMIR Nem Godot.

ESTRAGON Akkor ki?

VLADIMIR Pozzo.

POZZO Ide! Ide! Segítsenek föl!

VLADIMIR Nem bír fölkelni.

ESTRAGON Menjünk innen!

VLADIMIR Nem lehet.

ESTRAGON Mért nem?

VLADIMIR Godot-ra várunk.
 ESTRAGON Á!
 VLADIMIR Lehet, hogy megint hozott neked csontot.
 ESTRAGON Csontot?
 VLADIMIR Csirkecsontot. Nem emlékszel?
 ESTRAGON Ó adta?
 VLADIMIR Ó.
 ESTRAGON Kérj még tőle!
 VLADIMIR Talán először segíteni kellene neki.
 ESTRAGON Miben?
 VLADIMIR Felállni.
 ESTRAGON Nem tud felállni?
 VLADIMIR Fel akar állni.
 ESTRAGON Akkor hadd álljon fel!
 VLADIMIR Nem tud.
 ESTRAGON Miért nem?
 VLADIMIR Nem tudom.

Pozzo vonaglik, nyög, öklével üti a földet

ESTRAGON Először kérjünk tőle csontot! Ha nem hajlandó adni, itt hagyjuk.
 VLADIMIR Úgy érted, hogy ki van szolgáltatva nekünk?
 ESTRAGON Úgy.
 VLADIMIR És emberbaráti jó szolgálatunkat bizonyos feltételekhez kellene kötnünk?
 ESTRAGON Mihez?
 VLADIMIR Idáig rendben is lenne, csak egytől félek.
 POZZO Segítség!
 ESTRAGON Mitől?
 VLADIMIR Hogy Lucky hirtelen beindul. Akkor aztán szétrúgja a zacsekunkat.
 ESTRAGON Lucky?
 VLADIMIR Aki neked ment tegnap.
 ESTRAGON Nem, azok tízen voltak, mondtam.
 VLADIMIR Az később volt, ez az, aki beléd rúgott.
 ESTRAGON Itt van?
 VLADIMIR Teljes életnagyságban. *(Lucky felé bök)* Jelenleg ártalmatlan, de bármelyik pillanatban bevadulhat.
 POZZO Segítség!
 ESTRAGON És ha jól megvernénk, te meg én?
 VLADIMIR Úgy érted, lepjük meg álmában?
 ESTRAGON Úgy.
 VLADIMIR Nem rossz ötlet. De meg tudjuk-e verni? Tényleg alszik? *(Szünet)* Nem, legokosabb volna kihasználni, hogy Pozzo segítségért kiáltott...
 POZZO Segítség!
 VLADIMIR ...és segítséget adni neki.
 ESTRAGON Mi segítsünk neki?
 VLADIMIR Kézzelfogható jutalom reményében.
 ESTRAGON Feltéve, hogy...
 VLADIMIR Ne pazaroljuk az időt meddő vitákra! *(Szünet. Hevesen)* Addig tegyünk valamit, amíg kezünkben a lehetőség! Nem mindennap van ránk szükség. Nem mintha most személy szerint ránk volna szükség. Mások éppúgy megfelelnek, ha nem jobban. A segélykiáltásokat, melyek még itt visszhangoznak a fülünkben,

az egész emberiséghez intézték. De itt és most mi vagyunk az egész emberiség, akár tetszik, akár nem. Használjuk ki a lehetőséget, amíg nem késő. Legalább egyszer legyünk méltó képviselői ennek a korcs fajnak, amihez kegyetlen végzetünk láncolt... Mit szólsz hozzá? (*Estragon nem szól hozzá semmit*) Noha az is igaz, hogy fajunk hiteles letéteményesei maradunk akkor is, ha karba tett kézzel mérlegeljük az érveket és ellenérveket. A tigris minden különösebb latolgatás nélkül ugrik bajba jutott fajtársai segítségére, vagy elrejtőzik a legsűrűbb bozót mélyén. De nem is ez itt a kérdés. Mit csinálunk mi itt? Az itt a kérdés. Kivételezett helyzetben vagyunk, mert megadatott nekünk, hogy tudhatjuk rá a választ. Igen. A világ mérhetetlen zürzavarában egyetlen dolog világos: mi Godot eljövetelét várjuk...

ESTRAGON Ja!

POZZO Segítség!

VLADIMIR Vagy azt, hogy leszálljon az éjszaka. (*Szünet*) Találkozóban állapodtunk meg, tartjuk magunkat a megállapodáshoz, ennyi. Szentek nem vagyunk, de a megállapodást betartottuk. Hány ember dicsekedhet ezzel?

ESTRAGON Sok-sok millió.

VLADIMIR Azt hiszed?

ESTRAGON Nem tudom.

VLADIMIR Lehet, hogy igazad van.

POZZO Segítség!

VLADIMIR Csak annyit tudok, hogy az adott körülmények között az idő lassan múlik, s ez arra késztet bennünket, hogy bizonyos foglalatosságokkal ámitsuk magunkat, melyek – hogy is mondjam csak – eleinte ésszerűnek látszanak, mindaddig legalábbis, míg szokássá nem válnak. Erre azt lehet mondani, mi így védekezünk, nehogy megbomoljon az elménk. Kétségtelen. De vajon nem tévelyeg-e értelmünk réges-rég a feneketlen mélységek végtelen sötétjében? Ezen töprengék időnként. Követed a gondolatmenetemet?

ESTRAGON (*ez egyszer elsüt egy aforizmát*) Mindnyájan bolondnak születünk – van, aki az is marad.

POZZO Segítség! Nem leszek hálátlan!

ESTRAGON Mennyit fizet?

POZZO Egy százast.

ESTRAGON Az nem elég.

VLADIMIR Idáig én nem merészkednék.

ESTRAGON Mért, szerinted elég?

VLADIMIR Nem arról beszélek. Én odáig nem merészkednék, hogy amikor világra jöttem, már gyengeelméjű lettem volna. De nem is az itt a kérdés.

POZZO Kétszázat.

VLADIMIR Várokozunk. Unatkozunk. (*Felemeli a karját*) Nem, ne is tiltakozz, halálra unjuk magunkat, ez tagadhatatlan. Jó. Most alkalom nyílik a szórakozásra, és mi mit csinálunk? Elszalasztjuk. Gyere, inkább ragadjuk meg! (*Közeledik az emberkúpachoz. Megáll félúton*) Egy pillanat, és minden elenyészik, és mi ismét egyedül maradunk a semmi közepén. (*Eltűnődik*)

POZZO Kétszázat!

VLADIMIR Már jövünk is! (*Próbálja Pozzót felhúzni a földről, nem sikerül, megint megpróbálja, megbotlik, elesik, megpróbál felkelni, nem sikerül*)

ESTRAGON Mi van veletek?

VLADIMIR Segítség!

ESTRAGON Én megyek.

VLADIMIR Ne hagyj itt! Ezek megölnek!

POZZO Hol vagyok?
 VLADIMIR Gogo!
 POZZO Segítség!
 VLADIMIR Segítség!
 ESTRAGON Én megyek.
 VLADIMIR Előbb segíts felállni, aztán együtt elmegyünk.
 ESTRAGON Megigéred?
 VLADIMIR Esküszöm!
 ESTRAGON És vissza se jövünk?
 VLADIMIR Soha!
 ESTRAGON Elutazunk a Pireneusokba.
 VLADIMIR Ahová akarod.
 ESTRAGON Mindig szerettem volna a Pireneusokban túrázni.
 VLADIMIR Most majd túrázhatsz.
 ESTRAGON *(hátrahőkölve)* Ki fingott?
 VLADIMIR Pozzo.
 POZZO Ide! Ide! Irgalom!
 ESTRAGON Undorító.
 VLADIMIR Siess! Add a kezéd!
 ESTRAGON Én megyek. *(Szívet. Hangosabban)* Én megyek.
 VLADIMIR Gondolom, a végén majdcsak felállok magamtól is. *(Megpróbálja, nem sikerül)* Mire az idő beteljesül.
 ESTRAGON Mi van veled?
 VLADIMIR Menj a pokolba!
 ESTRAGON Te maradsz?
 VLADIMIR Pillanatnyilag.
 ESTRAGON Kelj már fel, na, még felfázol!
 VLADIMIR Te csak ne aggódj miattam!
 ESTRAGON Gyere, Didi, ne makacskodj! *(Kezét kinyújtja, Vladimir mohón megragadja)*
 VLADIMIR Húzz!

Estragon húzza, meginog, elzuhan. Hosszú csend

POZZO Segítség!
 VLADIMIR Megérkeztünk.
 POZZO Kik maguk?
 VLADIMIR Emberek vagyunk.

Csend

ESTRAGON Édes anyaföld!
 VLADIMIR Fel tudsz állni?
 ESTRAGON Nem tudom.
 VLADIMIR Próbáld!
 ESTRAGON Ne most, ne most.

Csend

POZZO Mi történt?

VLADIMIR (*indulatosan*) Befognád végre? Te dögvész! Másen se jár az esze, csak saját magán!
ESTRAGON És ha szundikálnánk egyet?
VLADIMIR Hallottad? Tudni akarja, mi történt.
ESTRAGON Ne törődj vele! Aludj!

Csend

POZZO Irgalom! Irgalom!
ESTRAGON (*felriad*) Mi van?
VLADIMIR Elaludtál?
ESTRAGON Valószínűleg.
VLADIMIR Ez a rohadt Pozzo megint rákezdte.
ESTRAGON Hallgattasd el! Rúgd tőkön!
VLADIMIR (*üti-veri Pozzót*) Befognád a pofád végre? Te lapostetű! (*Pozzo fájdalmas kiáltások közepette kiszabadítja magát, távolabb küszik. Leáll, vaksin hadonászik a levegőben, segítségért kiált. Vladimir felkőnyökölve figyeli a visszavonulást*)
Odébb mászott! (*Pozzo összeesik*) Elterült!
ESTRAGON Most mit csinálunk?
VLADIMIR Megpróbálhatnék odamászni hozzá.
ESTRAGON Ne hagyj itt!
VLADIMIR Vagy kiabálhatnék neki.
ESTRAGON Jó, kiabálj neki.
VLADIMIR Pozzo! (*Csend*) Pozzo! (*Csend*) Semmi válasz.
ESTRAGON Kiabáljunk együtt!
VLADIMIR és ESTRAGON Pozzo! Pozzo!
VLADIMIR Megmozdult.
ESTRAGON Biztos vagy benne, hogy Pozzónak hívják?
VLADIMIR (*riadtan*) Pozzo úr! Jöjjön vissza! Nem bántjuk.

Csend

ESTRAGON És ha megpróbálnánk más néven hívni?
VLADIMIR Félek, hogy már a halálán van.
ESTRAGON Az vicces lenne.
VLADIMIR Mi lenne vicces?
ESTRAGON Ha különböző neveken próbálnánk hívni, sorban egymás után. Eltelne vele az idő. Előbb-utóbb ráhibáznánk az igazi nevére.
VLADIMIR Mondom, hogy Pozzónak hívják.
ESTRAGON Majd meglátjuk. (*Elgondolkodik*) Ábel! Ábel!
POZZO Segítség!
ESTRAGON Egyből eltaláltam!
VLADIMIR Kezdem unni a témát.
ESTRAGON A másik meg biztosan Káin. Káin! Káin!
POZZO Segítség!
ESTRAGON Ó maga az egész emberiség! (*Csend*) Figyeled azt a kis felhőt?
VLADIMIR (*tekintetét felemelve*) Melyiket?
ESTRAGON Azt, ni. A zenitén.
VLADIMIR És? (*Szünet*) Mi olyan rendkívüli rajta?

Csend

ESTRAGON Most térjünk át valami másra, ha nincs ellene kifogásod.
VLADIMIR Épp indítványozni akartam.
ESTRAGON De mire?
VLADIMIR Ja, hogy mire?!

Csend

ESTRAGON Mondjuk, kezdjük a felállással?
VLADIMIR Próba - szerencse!

Felállnak

ESTRAGON Gyerekjáték volt!
VLADIMIR Akaraterő kérdése az egész.
ESTRAGON És most?
POZZO Segítség!
ESTRAGON Menjünk innen!
VLADIMIR Nem lehet.
ESTRAGON Miért nem?
VLADIMIR Godot-ra várunk.
ESTRAGON Á! *(Kétségbeesetten)* Mit csináljunk, mit csináljunk?
POZZO Segítség!
VLADIMIR Mi lenne, ha segítenénk neki?
ESTRAGON Mit akar?
VLADIMIR Fel akar állni.
ESTRAGON Akkor miért nem áll fel?
VLADIMIR Azt akarja, hogy mi segítsünk neki felállni.
ESTRAGON Akkor meg miért nem segítünk? Mire várunk? *(Felsegítik Pozzót, elengedik. Ismét elzuhan)*
VLADIMIR Tartani kell. *(Megint felsegítik. Pozzo kettejük között csüng, karját a nyakuk köré fonva)* Jobban érzi magát?
POZZO Kik maguk?
VLADIMIR Nem ismer meg bennünket?
POZZO Világtalan vagyok.

Csend

ESTRAGON Lehet, hogy a jövőbe lát.
VLADIMIR Mióta?
POZZO Régen kitűnő volt a látásom - de maguk barátok?
ESTRAGON *(hangosan nevet)* Tudni akarja, barátok vagyunk-e.
VLADIMIR Ugyan. Hogy neki barátai vagyunk-e.
ESTRAGON És?
VLADIMIR Azok, bebizonyítottuk. Azzal, hogy segítettünk rajta.
ESTRAGON Pontosan. De akkor is segítettünk volna, ha nem lennénk a barátai?
VLADIMIR Valószínűleg.
ESTRAGON Igaz.
VLADIMIR Most ne ezen morfondírozzunk!
POZZO Maguk nem útonállók?
ESTRAGON Útonállók? Nem lát a szemétől?

VLADIMIR A fenébe, nem látod, hogy vak?
 ESTRAGON A fenébe, tényleg! *(Szünet)* Legalábbis azt állítja.
 POZZO Ne hagyjanak itt!
 VLADIMIR Szó se lehet róla.
 ESTRAGON Pillanatnyilag.
 POZZO Mennyi az idő?
 VLADIMIR *(az eget kémleli)* Hét óra...? Nyolc óra...?
 ESTRAGON Attól függ, milyen évszak van.
 POZZO Este van?

Csend. Estragon és Vladimir a napnyugtát szemléli

ESTRAGON Most kel fel.
 VLADIMIR Lehetetlenség.
 ESTRAGON Lehet, hogy hajnal van.
 VLADIMIR Ne add a hülyét, az ott nyugat.
 ESTRAGON Honnan tudod?
 POZZO *(szorongva)* Már beesteledett?
 VLADIMIR Meg se moccan.
 ESTRAGON Mondom, hogy most kel fel.
 POZZO Miért nem válaszolnak?
 ESTRAGON Hagyjon időt gondolkozni.
 VLADIMIR *(megnyugtatóan)* Este van, uram, lám a napnak vége, im leszál az éj. A barátom kételyeket szándékozott ébreszteni bennem, és be kell vallanom, egy pillanatra meg is ingatott hitemben. Na de nemhiába éltem végig a mai hosszú napot, megnyugtathatom, lassan-lassan kimerül a repertoár.

Szünet

És most hogy érzi magát?
 ESTRAGON Meddig akar ez itt a nyakunkon lógni? *(Félig eleresztik, de esés közben megint megfogják)* Nem vagyunk mi kariatidák!
 VLADIMIR Említette az imént, hogy régebben kitűnő látása volt, ha jól vettem ki a szavaiból.
 POZZO Kitűnő! Kitűnő, kitűnő látásom volt.

Csend

ESTRAGON *(ingerülten)* Bővebben! Bővebben!
 VLADIMIR Hagyjad már! Nem látod, hogy a régi szép időkön mereng, mikor még boldog volt? *(Szünet)* Memoria praeteritorum bonorum - fájdalmas lehet.
 ESTRAGON Honnan tudhatnánk?
 VLADIMIR Hirtelen érte a csapás?
 POZZO Kitűnő volt.
 VLADIMIR Azt kérdezem, hogy hirtelen érte-e a csapás.
 POZZO Egy szép nap olyan vakon ébredtem, mint a vak Szerencse. *(Szünet)* Gyakran eltűnődöm: vajon nem alszom-e még mindig.
 VLADIMIR És mikor történt?
 POZZO Nem tudom.
 VLADIMIR De nem régebben, mint tegnap.
 POZZO *(hevesen)* Ne faggassanak már! A világtalan ember elveszíti az időérzékét.

Rejtve maradnak előtte az idő dolgai.

VLADIMIR Még ilyet! Meg mertem volna esküdni, hogy pont fordítva van.

ESTRAGON Én megyek.

POZZO Hol vagyunk?

VLADIMIR Meg nem mondhatom.

POZZO Nem erre a helyre mondják egészen véletlenül, hogy a Kőpadolat?

VLADIMIR Sose hallottam róla.

POZZO Mégis, milyen?

VLADIMIR (*körbepillant*) Leírhatatlan. Nem hasonlít semmihez. Sehol semmi. Csak egy fa.

POZZO Akkor ez nem a Kőpadolat.

ESTRAGON (*meggörnyedve*) Ez aztán a szórakozás!

POZZO Hol a szolgám?

VLADIMIR Itt van valahol.

POZZO Miért nem felel, ha hívom?

VLADIMIR Nem tudom. Úgy néz ki, mint aki alszik. De az is lehet, hogy meghalt.

POZZO Mi történt pontosan?

ESTRAGON Pontosan!

VLADIMIR Mind a ketten megcsúsztak. (*Sztűnet*) És felbuktak.

POZZO Menjenek, nézzék meg, nem sebesült-e meg.

VLADIMIR Nem ereszthetjük el őt.

POZZO Nem kell mindkettőjüknek odamenni.

VLADIMIR (*Estragonhoz*) Menj oda te!

ESTRAGON Az után, amit művelt velem? Soha!

POZZO Helyes, helyes, hadd menjen csak a barátja! Úgyis olyan bűdös.

Csend

Mire vár?

VLADIMIR Mire vársz?

ESTRAGON Godot-ra várok.

Csend

VLADIMIR Mi is lenne pontosan a barátom feladata?

POZZO Először meg kellene rántania a kötelet, ahogy csak bírja – de meg ne fojtsa.

Erre reagálni szokott. Ha mégse, akkor kínálja cipőorral képen és – ha egy mód van rá – a becsesebb felén is.

VLADIMIR (*Estragonhoz*) Na látod, nincs mitől félned. Sőt most aztán bosszút állhatsz rajta.

ESTRAGON És ha védekezik?

POZZO Á, nem, sose védekezik.

VLADIMIR Én majd a segítségére sietek!

ESTRAGON A szemed rajtam legyen! (*Megindul Lucky felé*)

VLADIMIR Mielőtt nekilátsz, nézd meg, hogy él-e. Nem érdemes fárasztani magad, ha már meghalt.

ESTRAGON (*Lucky fölé hajol*) Lélegzik.

VLADIMIR Akkor adjál neki!

Estragon hirtelen dührohamot kap, rugdosni kezdi Luckyt, miközben válogatott szitkokat szór a fejére. De megfájdul a lába, jajgatva félresántikál. Lucky mocorog

ESTRAGON Ó, a piszok! *(A halomra ül, cipőjét próbálja lehúzni. Kis idő elteltével letesz róla, elalváshoz készülődik: karját térdére fekteti, fejét karjára hajtja)*
 POZZO Most meg mi a baj?
 VLADIMIR A barátom megsérült.
 POZZO És Lucky?
 VLADIMIR Ezek szerint ő az?
 POZZO Ki?
 VLADIMIR Lucky?
 POZZO Nem értem.
 VLADIMIR És ön ugye Pozzo?
 POZZO Persze hogy Pozzo vagyok.
 VLADIMIR Ugyanaz, aki tegnap.
 POZZO Tegnap?
 VLADIMIR Talákoztunk tegnap. *(Csend)* Nem emlékszik?
 POZZO Nem emlékszem, hogy tegnap találkoztam volna valakivel. Holnap meg arra nem emlékszem majd, hogy ma találkoztam-e valakivel. Rám ne számítsen, nem tudok felvilágosítással szolgálni.
 VLADIMIR Na de...
 POZZO Elég. Talpra, disznó!
 VLADIMIR Vitte a vásárra, hogy eladja. Ön előadást tartott nekünk. Ő meg táncolt. Gondolkozott. Önnek még megvolt a szeme világa.
 POZZO Ahogy gondolja... Na, engedjen, hadd menjek! *(Vladimir elhúzódik tőle)*
 Talpra!

Lucky feláll, összeszedi a csomagokat

VLADIMIR És innen hová mennek?
 POZZO Tovább. *(Lucky csomagokkal megrakva elfoglalja helyét Pozzo előtt)* Ostor! *(Lucky mindent letesz, keresi az ostort, megtalálja, Pozzo kezébe adja, megint felvesz mindent)* Kötél! *(Lucky mindent letesz, a kötélt végéig Pozzo kezébe adja, megint felvesz minden csomagot)*
 VLADIMIR Mi van a bőröndben?
 POZZO Homok. *(Megrántja a kötelet)* Gyia!
 VLADIMIR Maradjon még!
 POZZO Megyek.
 VLADIMIR Mi lesz, ha elesnek, és nincs segítség a közelben?
 POZZO Várunk, míg fel nem tudunk állni. Aztán megyünk tovább. Gyia!
 VLADIMIR Mielőtt elmennek, szóljon neki, hogy énekeljen!
 POZZO Kinek?
 VLADIMIR Luckynak.
 POZZO Hogy énekeljen?
 VLADIMIR Igen. Vagy gondolkozzon. Vagy szavaljon.
 POZZO De hiszen néma.
 VLADIMIR Néma?!
 POZZO Néma. Egy hang ki nem jön a torkán.
 VLADIMIR Néma? Mikortól?
 POZZO *(hirtelen dührohambot kap)* Mit kínozt az a átokverte idővel, nem volt még elég? Ez szörnyű! Mikor! Mikor! Egy napon, ennyi nem elég? Egy napon megnémult, egy napon megvakultam, egy napon megsüketülünk, egy napon megszületünk, egy napon meghalunk, ugyanazon a napon, ugyanabban a

másodpercben, ennyi nem elég? *(Nyugodtabban)* A nők lovagló ülésben szülnék a sírgödör fölött, egy pillanatra felragyog a fény, aztán ismét leszáll az éjszaka. *(Megrántja a kötelet)* Gyia!

Pozzo és Lucky el. Vladimir a szín széléig követi őket, utánuk néz. Hangos robaj jelzi, hogy megint elzuhanak, amit Vladimir arcjátéka is megerősít. Csend. Vladimir odamegy Estragonhoz, egy kicsit nézi, aztán felelőz az álmából

ESTRAGON *(zaklatott mozdulatokat tesz, összefüggéstelen szavakat motyog, végül)*

Miért nem hagysz soha aludni?

VLADIMIR Egyedül éreztem magam.

ESTRAGON Azt álmodtam, hogy boldog vagyok.

VLADIMIR Ezzel is telt az idő.

ESTRAGON Azt álmodtam, hogy...

VLADIMIR *(indulatosan)* El ne mondd! *(Csend)* Vajon tényleg vak?

ESTRAGON Vak? Ki?

VLADIMIR Pozzo.

ESTRAGON Vak?

VLADIMIR Azt mondta, vak.

ESTRAGON Na és?

VLADIMIR Az volt az érzésem, hogy lát minket.

ESTRAGON Álmodtad. *(Szünet)* Menjünk! Ja, nem lehet! *(Szünet)* Biztos vagy benne, hogy nem ő volt?

VLADIMIR Ki?

ESTRAGON Godot.

VLADIMIR De ki?

ESTRAGON Pozzo.

VLADIMIR Már hogy lett volna! *(Kisebb meggyőződéssel)* Hogy lett volna! *(Még kisebb meggyőződéssel)* Hogy lett volna.

ESTRAGON Gondolom, akár fel is állhatnék. *(Fájdalmasan feláll)* Jaj! Didi!

VLADIMIR Magam se tudom, mit higgyek.

ESTRAGON A lábam! *(Visszaül, megpróbálja lehúzni a cipőjét)* Segíts már!

VLADIMIR Aludtam, míg mások szenvedtek? Most alszom? Holnap, mikor fölébrednek, vagy amikor azt hiszem, hogy fölébredtem, mit mondok majd erről a mai napról? Hogy Estragon barátommal ezen a szent helyen az éj leszálltáig Godot-ra vártunk? Hogy erre járt Pozzo a hordárával és beszélt velünk? Valószínű, ezt. De mennyi ebből az igazság? *(Estragon – miután hiába küszködött a cipő lehúzásával – ismét elbóbiskol. Vladimir nézi)* Ő majd semmiről nem tud. A verést emlegeti majd nekem, amit kapott, én meg adok neki sárgarépát. *(Szünet)* Lovagló ülésben a sír fölött, komplikált szülés. Lent a gödörben a sírásó komótosan előkészíti a fogót. Van időnk megőregedni. Jajsavunktól hangos a levegő. *(Hallgatózik)* De a megszokás hatékony idegölő. *(Megint Estragonra pillant)* Engem is néz most valaki, rólam is azt mondja most valaki: alszik, úgyse tud ez semmit, aludjon csak. *(Szünet)* Nem bírom tovább. *(Szünet)* Mit is mondtam?

Ide-oda járkál lázasan, végül megáll a bal oldal legszélén, a távolba mered. Jobbról jön a Fiú. Megáll. Csend

FIÚ Uram... *(Vladimir megfordul)* Albert úr...

VLADIMIR Na, mehetünk megint. *(Szünet)* Nem ismered meg?

FIÚ Nem, uram.

VLADIMIR Nem te voltál itt tegnap is?
FIÚ Nem, uram.
VLADIMIR Most vagy itt először?
FIÚ Igen, uram.

Csend

VLADIMIR Godot úrtól hoztál üzenetet.
FIÚ Tőle, uram.
VLADIMIR Ma este nem tud eljönni...
FIÚ Nem, uram.
VLADIMIR De holnap eljön.
FIÚ Igen, uram.
VLADIMIR Biztosra mondtá.
FIÚ Biztosra, uram.

Csend

VLADIMIR Találkoztál valakivel?
FIÚ Nem, uram.
VLADIMIR Két másik... (*Tétovázik*)... férfival?
FIÚ Nem láttam senkit, uram.

Csend

VLADIMIR Mivel foglalkozik ez a Godot úr? (*Csend*) Hallod, amit mondok?
FIÚ Igen, uram.
VLADIMIR Akkor?
FIÚ Nem foglalkozik semmivel, uram.

Csend

VLADIMIR Hogy van a testvéred?
FIÚ Beteg, uram.
VLADIMIR Ó lehetett itt tegnap.
FIÚ Nem tudom, uram.

Csend

VLADIMIR (*halkan*) Szakállas ez a Godot úr?
FIÚ Igen, uram.
VLADIMIR A szakálla szőke, vagy... (*tétovázik*)... vagy fekete?
FIÚ Azt hiszem, fehér, uram.

Csend

VLADIMIR Krisztus, köszönrülj rajtunk!

Csend

FIÚ Mit mondjak Godot úrnak, uram?

VLADIMIR Annyit mondj neki, hogy... *(tétovázik)*... hogy láttál engem, meg hogy... *(tétovázik)*... hogy láttál. *(Szünet. Vladimir közelebb lép, a Fiú hátrál. Vladimir megáll, a Fiú is megáll. Váratlan indulattal)* Biztos, hogy láttál engem? Biztos, hogy holnap, mikor idejössz, nem mondd majd, hogy sose láttál?

Csend. Vladimir hirtelen előreugrik, a Fiú kitér előre és futva el. Csend. A nap lemegy, a hold felkel. Mint az első felvonásban. Vladimir görnyedten áll, mozdulatlanul. Estragon felébred, cipőjét lehúzza, feláll, két kezében egy-egy cipő, középre megy és leteszi az előszínpad peremére, aztán odamegy Vladimirhoz

ESTRAGON Mi bajod?

VLADIMIR Semmi.

ESTRAGON Én megyek.

VLADIMIR Én is.

ESTRAGON Sokáig aludtam?

VLADIMIR Nem tudom.

Csend

ESTRAGON Hova megyünk?

VLADIMIR Nem messze.

ESTRAGON De, menjünk messze, minél messzebb innét!

VLADIMIR Nem lehet.

ESTRAGON Miért nem?

VLADIMIR Holnap vissza kell jönnünk.

ESTRAGON Minek?

VLADIMIR Hogy Godot-ra várjunk.

ESTRAGON Aha! *(Szünet)* Nem jött el?

VLADIMIR Nem.

ESTRAGON És most már túl késő is van.

VLADIMIR Igen, leszállt az éjszaka.

ESTRAGON És ha nem foglalkoznánk vele többet? *(Szünet)* Ha nem foglalkoznánk vele?

VLADIMIR Megbüntetne érte. *(Csend. A fát nézi)* Minden élettelen, csak a fa nem.

ESTRAGON *(a fát nézi)* Mi ez?

VLADIMIR A fa.

ESTRAGON Jó, de milyen fa?

VLADIMIR Nem tudom. Szomorúfűz.

Estragon a fához húzza Vladimirt. Mozdulatlanul állnak előtte. Csend

ESTRAGON Ne kössük fel rá magunkat?

VLADIMIR Mivel?

ESTRAGON Nincs nálad kötél?

VLADIMIR Nincs.

ESTRAGON Anélkül nem megy.

Csend

VLADIMIR Menjünk!

ESTRAGON Várj, van itt a derekamon!

VLADIMIR Túl rövid.

ESTRAGON Majd tartod a lábam.

VLADIMIR És az én lábamat ki tartja?

ESTRAGON Igaz.

VLADIMIR Azért mutasd csak! *(Estragon leoldja a derekáról a kötelet, a nadrágja annyira bő, hogy lecsúszik bokáig. Vizsgálják a kötelet)* Ha minden kötél szakad, ez is megteszi. De elég erős?

ESTRAGON Majd meglátjuk. Kapaszkodj bele!

Megfogják a kötél két végét, húzzák. A kötél elszakad. Majdnem elesnek

VLADIMIR Veszett fejsze nyele

Csend

ESTRAGON Azt mondod, holnap vissza kell jönnünk?

VLADIMIR Vissza.

ESTRAGON Akkor hozhatunk egy jó erős kötelet.

VLADIMIR Igaz.

Csend

ESTRAGON Didi.

VLADIMIR Tessék.

ESTRAGON Én nem bírom tovább.

VLADIMIR Csak hiszed.

ESTRAGON Ha elválnánk? Talán jobb lenne mind a kettőnknek.

VLADIMIR Majd holnap felkötjük magunkat. *(Szünet)* Hacsak meg nem jön Godot.

ESTRAGON És ha megjön?

VLADIMIR Akkor meg vagyunk mentve.

Vladimir leveszi a kalapját – ami eredetileg a Luckyé volt –, belenéz, körbetapogatja a belsejét, karimájánál fogva megrázza, megütögeti a tetejét, megint felteszi

ESTRAGON Na? Megyünk?

VLADIMIR Húzd fel a nadrágod!

ESTRAGON Mi?

VLADIMIR Hogy húzd fel a nadrágod.

ESTRAGON Hogy húzzam le a nadrágot?

VLADIMIR Húzd FEL a nadrágod.

ESTRAGON *(most veszi észre, hogy a nadrágja le van csúszva)* Igaz. *(Felhúzza a nadrágját)*

VLADIMIR Na? Megyünk?

ESTRAGON Jó, menjünk.

Nem mozdulnak

Függöny

PINCZÉS ISTVÁN fordítása

A szöveget az angol eredetivel egybevetette Géher István.